

KATOWICE
Miejskiego nr. 8
Telefon 346-48 — P.K.O. Nr. 200 277

10.

Reprezentacje:
Cieszyn, Rynek
Bielsko, Kolejowa 11
Sosnowiec, Będzińska
Rybnik — Król. Huta
Tarn. Góry — Lubliniec

PODEJRZANA UPRZEJMOŚĆ MIN. BARTHOU

Stawia Polskę w rzędzie największych mocarstw

PARYŻ, 19. 9. Genewski korespondent „Journal des Debats” zwraca uwagę na zdanie przemówienia min. Barthou, umieszczone w ogłoszonym przez Hakasa integralnym tekście, w którym francuski minister spraw zagranicznych postawił Polskę w rzędzie głównych mocarstw europejskich obok Francji, Anglii i Włoch.

„Kto może sądzić, powiedział min. Barthou, że decyzja czterech największych państw Europy, gdyż Polska również będzie mówić, nie została powzięta po namyśle”.

To oświadczenie min. Barthou zostało niezwykle życzliwie przyjęte przez członków delegacji polskiej.

Z drugiej strony dziennik podkreśla wagę, jaką koła polskie przywiązują do oświadczenia min. Becka, które interpretowane jest jako „manifestacja lojalności Polski w stosunku do Ligi Narodów”. „Journal des Debats” sądzi, że mimo kampanii, jaką starają się wywołać pewne koła polskie, rozdrażnione sprawami mniejszościowymi, rząd polski, nie ma zamiaru zrywania z Ligą Narodów, którą uważa za niezbędną dla polityki pokojowej, jaką Polska zamierza kontynuować. Jeśli chodzi o przyłączenie z Francją, to jest ono uważane za podstawę polityki polskiej.

Należy przypomnieć — pisze korespondent — iż aluzje min. Barthou i min. Becka w ostatnich przemówieniach wskazują, że niedawne incydenty doprowadziły wprawdzie do deklaracji przedstawicieli trzech mocarstw, ale nie spowodowały zmiany stosunków, które każde z tych państw z różnych tytułów utrzymuje z Polską.

PARYŻ, 19. 9. Genewski korespondent Havasa, omawiając dyskusję na komisji politycznej Ligi Narodów w sprawie przyjęcia Sowieci do Ligi Narodów, zwraca specjalną

uwagę na przemówienie min. Becka, pisząc: „Deklaracje ministra Spraw Zagranicznych Polski w sprawie Ligi Narodów dały należyta odprawę pogłoskom, według których ewentualne zaostrzenie sporu w sprawie mniejszości narodowych, mogłoby doprowadzić rząd warszawski do skrajnych decyzji”.

PARYŻ, 19. 9. „La Liberté” zamieszcza na-

stępującą notatkę: „W kołach polskich panuje przekonanie, że spór w sprawie mniejszości narodowych, który powstał w ubiegłym tygodniu w Genewie, będzie mógł wejść na drogę porozumienia. Wydaje się, że rząd polski nie zamierza powstawać przeciwko zasadom traktatów, lecz jedynie przeciw procedurze, dotychczas stosowanej i jej powolności.

Rada Ligi Narodów ze swej strony będzie usiłować znaleźć formułę, umożliwiającą zbadanie problemu w ramach, które później pozwoliłyby na przystąpienie do jej wykonania, zgodnie z duchem paktu.

LONDYN, 19. 9. Prasa angielska zamieszcza w związku z ostatnimi wypadkami dotyczące polityki polskiej mniej lub więcej sensacyjne doniesienia, które traktowane są przez angielską opinię publiczną dość pobłażliwie. Są jednak wszyscy zgodni, że obecnie p. min. Barthou swą akcją co do projektowanych paktów będzie musiał rozpocząć na nowo. Według tych głosów sojusz polsko-francuski nie da się utrzymać i Francja już obecnie przystąpiła do aktywnych represji wobec Polaków.

Najbardziej sensacyjne, choć najmniej poważne, jest doniesienie „Daily Express”, które twierdzi, że Europa podzieliła się na dwa wrogie obozy, przyczem jeden z nich — Polska, Niemcy i Jugosławia, zawarły pomiędzy sobą sojusz...

Zaostrzenie zatargu w angielskim górnictwie węglowym

LONDYN, 19. 9. Górnicy południowo-walijscy uchwalili domagać się nadal na wspólnym zebraniu górników i właścicieli kopalń podwyżki płac. Właściciele kopalń, jak dotychczas, nie chcą ustąpić i przywrócić 130 tysiącom górników zredukowanych w r. 1931 6-u pensów nadpłaty dziennej. Liczba członków federacji górników wzrosła o 12.000 w ciągu ostatnich 6 miesięcy i osiągnęła obecnie naj-

wyższą po roku 1926 cyfrę.

„Manchester Guardian” nawołuje zwaśnione partie do porozumienia, twierdząc, że przewlekłe ich dysputy są przyczyną znacznych szkód dla angielskiego rynku węglowego, powodując, że zagraniczne firmy wstrzymują się od zamówień węgla angielskiego i zwracają się o dostawy węgla do Niemiec i do Polski.

Sprawa podatków ks. Pszczyńskiego będzie rozpatrywana w Genewie?

GENEWA, 19. 9. Plenarne posiedzenie zgromadzenia Ligi Narodów odbędzie się prawdopodobnie z końcem b. m. Na środowym posiedzeniu rady Ligi Narodów, w której zasiadał już Litwinow, oraz przedstawiciele nowo wybranych państw, a mianowicie Hiszpanii, Chile i Turcji, rozpatrzone kilka spraw drugorzędnych, związanych z plebiscytem w Zagłębiu Saary, oraz kwestią dostaw broni do Boliwii i Paragwaju. Rada Ligi przydzieliła sprawozdawcy skarg księcia Pszczyńskiego

jeszcze dwóch innych członków rady Ligi, a mianowicie delegata Meksyku i Australii, którzy wspólnie z dotychczasowym referentem, delegatem Hiszpanii, mają merytorycznie zbadać skargi i przygotować odpowiednie sprawozdanie. Powodem powołania nowych referentów, jest nawał skarg ks. Pszczyńskiego. Skargi ks. Pszczyńskiego mają być rozpatrzone ze względu na znaną deklarację ministra Becka, gdyż wypływają z zobowiązań przewidzianych w konwencji górnośląskiej z roku

1922, opartej na dwustronnych zobowiązaniach Polski i Niemiec a nie na t. zw. traktatach o ochronie mniejszości narodowej.

Wniosek polski o generalizację traktatów ochronnych mniejszości znajduje się na porządku obrad czwartkowego posiedzenia szóstej komisji zgromadzenia Ligi. Imieniem Polski będzie przemawiał za poparciem wniosku b. minister Raczyński.

BERLIN, 19. 9. „Berliner Tageblatt” omawia w artykule wstępnym sprawę księcia Pszczyńskiego. Ks. Pszczyński — zdaniem dziennika — nie jest w możności uiszczenia się z zaległości podatkowych, posiada bowiem większe rozchody, aniżeli dochody. Autor dopatruje się w postępowaniu władz polskich motywów politycznych. Tendencją artykułu jest teza, jakoby „śruba podatkowa” miała być środkiem polonizacyjnym niemieckiego przemysłu i niemieckiej własności w Polsce.

Defraudant 300 tysięcy koron stanie niedługo przed sądem

Sledztwo w sprawie defraudacji 300.000 koron czeskich na szkodę Międzynarodowego Banku Handlowego w Katowicach popełnione przez pracownika tego banku Alfreda Fielbiera dobiega końca. W dniach najbliższych, po przesłuchaniu jeszcze kilku świadków, akta zostaną przekazane sądowi, który wyznaczy termin ustnej rozprawy.

Po mozolnym poszukiwaniu za sprawcą udało się policji — jak wiadomo — ustalić jego kryjówkę. Ukrywał się on w jednym chlewie w Bystrej. Na widok policjanta Fielbier wy dobył wówczas rewolwer i usiłował zrobić z niego użytek. Policja przeszkodziła mu jednak w tych zamiarach i ubezwładniła go.

Defraudantowi odebrano niemal całą gotówkę. Nosił się on z zamiarem ucieczki do Czechosłowacji.

W związku z tą sprawą policja aresztowa-

Niechlubny dostawca oszukiwał bezrobotnych

Przed Sądem Grodzkim w Mikołowie odpowiadał w dniu wczorajszym Alfons Chłuba z Starej Kuźni, oskarżony o to, że jako dostawca mięsa do kuchni dla bezrobotnych z chęci materialnego zysku starał się dostarczyć do kuchni dla bezrobotnych jak najgorszy towar.

W wyniku przeprowadzonej rozprawy sądowej sąd skazał Chlubę na 200 zł. grzywny lub 20 dni aresztu.

ła również Antoniego Marka z Bystrej oraz Pawła Kisiałę za współudział w defraudacji i ułatwienie defraudantowi ucieczki.

Rozprawa przeciwko Fielbierowi i jego współnikom odbędzie się prawdopodobnie już w drugiej połowie następnego miesiąca.

Wywrotowcy i antypaństwowcy przed sądem w Chorzowie

Przed wydziałem zamiejscowym Sądu Okręgowego w Chorzowie odbyła się wczoraj rozprawa przeciwko Konradowi Brabańskiemu z Świętochłowic oskarżonemu o działalność wywrotową, kolportaż bibuły nielegalnej i t. p.

W wyniku rozprawy Brabański skazany

został na 2 lata więzienia z pozbawieniem praw obywatelskich na przeciąg lat 5-ciu.

Przed tym samym sądem odpowiadał za działalność antypaństwową 20-letni Werner Rask z Pawłowa. Został on skazany na 6 miesięcy więzienia.

Znów wypadek górniczy

Wczorajszej nocy na kopalni Śląsk w Świętochłowicach wydarzył się nowy nieszczęśliwy wypadek górniczy. W następstwie zarwania się węgla na filarze został przysypany rębacz Augustyn Gawęłczyk, który obok licznych obrażeń doznał złamania nogi.

Przewieziono go do szpitala Spółki Bractwa w Chorzowie.

Baczność! Gasić światła!

Dziś alarm lotniczy

„Dziś czwartek 20 września 1934 r. od godziny 12-tej w południe pogotowie przeciwlotnicze!”

Wieczorem wyczekać alarmu lotniczego! Na odgłos syren natychmiast gasić światła! Od chwili alarmu O. P. L. należy:

1. Natychmiast udać się do mieszkań i t. p. Na ulicach po upływie dwóch minut mogą przebywać tylko patroli wojskowe, o. p. l. i policyjne.

2. Zagasić światła zewnętrzne jeszcze niewyłączone (klatki schodowe i t. p.).

3. Zasłonić okna tak od zewnątrz ulic jak i od wewnątrz (podwórza), o ile w danych pomieszczeniach musi się światło palić. Światła zbędne lub w ubikacjach o oknach niezasłoniętych natychmiast zagasić.

4. Przygotować sobie środki światła zastępczego jak np. podręczną elektryczną lampkę kieszonkową, świecę i t. p.

5. Posiadacze odbiorników radiowych winni słuchać przebiegu ćwiczeń, który będzie transmitowany przez Polskie Radio w Katowicach.

6. Przeprowadzić kontrolę tak w swym mieszkaniu jak i na klatce schodowej, podwórzu, ogrodzie i t. p.

7. W razie usterek zauważonych przez kontrolne patroli natychmiast na ich wezwanie usunąć wykłnięte braki.

8. Oczekiwać w spokoju odwołania alarmu przez syreny i radio, co zapewne nie przekroczy godziny czasu.

9. Z chwilą odwołania alarmu ustają wszelkie zarządzone ograniczenia tak co do ruchu publicznego jak i światła.

SYRENI GŁOS SKUSIŁ ZŁODZIEJA. Skutki przecięcia nerwu.

Córka okradzionego zakochała się w rzezimieszku. Proces o zeszpecenie twarzy.

Ze Złoczowa donoszą:
Niezwyczajny wypadek wydarzył się niedaleko Złoczowa. Do domu mieszkańca m. Sassowa, niejakiego Piotra Klachury zakradł się w nocy złodziej i skradł kożuch, oraz trochę bielizny, poczem usiłował z łupem wyjść przez okno. W tej chwili usłyszał, że ktoś go woła. Istotnie wzywała go do siebie córka Klachury, sądząc, że to jej narzeczony, który jej zwykle

w nocy składał wizyty. Złodziej nie pozostał głuchy na ten głos syreni, lecz nie zabawił długo, gdyż nie chciał dla miłości ryzykować swej wolności, i zbiegł potem w niewiadomym kierunku. Obecnie prowadzi się za nim poszukiwania. Policja szuka go celem ukarania, Klachurówna zaś poszukuje go również, ponieważ w ciągu krótkiej chwili pozostawiania w jego towarzystwie zakochała się w nim.

Sosnowiec, 20 września.
W sądzie okręgowym w Sosnowcu odbył się niezwykle sensacyjny proces cywilny, wytoczony przez krawcową, Martę Stolarską z Sosnowca Ubezpieczalni społecznej w Sosnowcu, oraz lekarzowi tej ubezpieczalni Kazim. S. Sprawa ta ma charakterystyczny podkład i przypomina żywo niecodzienne procesy amerykańskie. W skardze tej Stolarska domaga się wysokiego odszkodowania za nieudolne przeprowadzenie na jej

twarzy zabiegu chirurgicznego, co w konsekwencji pociągnęło za sobą trwałe kalectwo i niezdolność do pracy.

Stolarska przechodziła operację brzucha. Operację tę, z ramienia pozwanej Ubezpieczalni społecznej przeprowadził dr. S., która też w zupełności się udała. W związku jednak z usypianiem powódki podczas operacji i koniecznym, celem przeprowadzenia tego zabiegu, podniesieniem szczęki, nastąpiło u Stolarskiej odcisnięcie szczęki, które w konsekwencji wywołało dalsze komplikacje, a mianowicie obrzęk twarzy, który zaczął ropieć.

Dr. S., choć nie jest chirurgiem, a tylko ginekologiem, przeprowadził operację obrzęku, uczynił to jednak tak nieudolnie, że przecinając obrzęk przeciął również nerw. Naskutek tego twarzy a w szczególności usta Stolarskiej uległy wykrzywieniu i zniekształceniu, oko nie domyka się i nawet w czasie snu jest otwarte. Cierpi ona z tego powodu na bezwład szyi, która nie chce się obracać. Na przypadłości tej leczyła się ona przez dłuższy czas u innego lekarza, który orzekł, że przypadłości te, ze względu na przecięcie nerwu, są nieuleczalne. Z tego też powodu Stolarska żąda od wyżej wskazanych 10.000 złotych tytułem odszkodowania.

Na rozprawę tę, która wzbudziła zrozumiałe zainteresowanie, powołano kilku miejscowych lekarzy, a oprócz tego dwóch biegłych: chirurga i neurologa: prof. Bartkiewicza i Artwińskiego, z Krakowa, celem zasięgnięcia opinii, co było przyczyną zeszpecenia twarzy. Ponieważ jednak biegli orzekli zgodnie, że powikłania takie zdarzają się bez względu na to, kto operuje i gdzie i powstają na tle procesu chorobowego i zapobiec im nie można, sąd powództwo Stolarskiej oddalił, zasądając od niej na rzecz Ubezpieczalni społecznej i dra S. 706 złotych kosztów prowadzenia procesu.

Krwawy dramat miłosny w Zamościu. Porucznik zastrzelił żonę kolegi pułkowego. Mąż zabitej zranił ciężko sędziego wojskowego.

Zamość, 20 września. W koszarach 9 pułku piechoty legionów w Zamościu rozegrał się krwawy dramat na tle miłosnym. Ppor. Piotr Stankowski, który kochał się w żonie swego kolegi

por. Chudeckiego, po burzliwej rozmowie z nią

strzelił do niej, kładąc ją trupem na miejscu, poczem strzelił do siebie, raniąc się śmiertelnie.

Po powrocie do domu por. Chudecki przy zwłokach żony usiłował popełnić również samobójstwo, w czym przeszkodził mu sędzia wojsk. kpt. Wilk. Podczas szamotaniny się z por. Chudeckim padł strzał, który ugodził kpt. Wilka w nogę, raniąc go ciężko.

Krwawy dramat wywołał w Zamościu ze względu na osoby, biorące w nim udział wielkie wrażenie.

Dwie polskie pielgrzymki na audjencji u Ojca Św.

Miasto Watykańskie, 20 września. Ojciec Św. przyjął w sali konsystorskiej w Castelgandolfo dwie polskie pielgrzymki. Pierwszą, udającą się z ks. biskupem Radzińskim na Kongres do Buenos Aires, prowadził ks. dr. Stanisław Janicki, drugą zaś, jadącą do Neapolu dla asystowania podczas cudu św. Januarego — ks. kan. Szramek z Katowic. Ojciec Św. przemówił do zebranych, oświadczając, że z największą radością widzi synów z jakiegokolwiek części świata, szczególnie zaś raduje się zawsze, gdy ogląda

nom i całej drogiej Jego sercu Polsce błogosławieństwa apostolskiego.

przybyszów z Polski, w której spędził szereg lat, pamiętnych na całe życie. Ojciec Św. życzy pielgrzymom, by ich pobożna podróż wydała jaknajlepsze owoce i udziela obecnym, ich rodzi-

Śmierć podczas łowienia ryb. Dwie ofiary epilepsji.

Brześć nad Bugiem, 20 września. (Od wł. kor.) — Wczoraj odbył się w Brześciu pogrzeb ucznia szkoły technicznej, Paszkiewicza, który zmarł przed dwoma dniami tragiczną śmiercią w czasie łowienia ryb na wędkę.

Paszkiewicz który cierpiał na chorobę św. Wita, dostał w tym czasie ataku i stoczył się z brzegu do Muchawca. Włocławek, 20 września. (Od wł. kor.)

W rzece w okolicy Lubrańca znaleziono zwłokę Zacięskiego Romana, lat 26, mieszkańca m. Lubrańca, który wszedł z wędką na ryby i wpadł do rzeki w czasie ataku epilepsji.

Owacje na cześć Prezydenta Rzplitej. Uroczystości jubileuszowe 2 pułku szwoleżerów rokitniańskich.

Starogard, 20 9. — Dzień wczorajszy był poświęcony głównym uroczystościom jubileuszowym z okazji 20-lecia istnienia 2 pułku szwoleżerów rokitniańskich.

Uroczystość odbyła się w obecności Prezydenta Rzplitej, prof. Ignacego Mościckiego, którego przyjazd do Starogardu na stąpił w poniedziałek.

Po powitaniu przez przedstawicieli władz Pan Prezydent i otaczający go dostojnicy udali się na plac ćwiczeń w Rokocinie, gdzie odprawiona została polowa msza św., po której Prezydent wręczył do wódcy pułku sztandar, ofiarowany przez miasto Kraków dla 2 pułku szwoleżerów Rokitniańskich. Prezydent Rzplitej przyjął defiladę pułku, poczem udał się na śniadanie.

Pan Prezydent dokonał w kasynie oficerskiej odsłonięcia obrazu „Szarża pod Rokitną”, pendzla Wojciecha Kossaka. Po odsłonięciu obrazu Prezydent odjechał na dworzec, a o godzinie 15,20 odjechał pociągiem w kierunku Tczewa i Bydgoszczy.

Starogard przeżył wielki dzień — miasto tonęło w sztandarach i w zieleni.

NA DWORCU W BYDGOSZCZY.

Bydgoszcz, 20 9. — Wczoraj wieczorem o godzinie 18 pociąg salonowy wiozący Prezydenta Rzeczypospolitej i jego małżonkę, powracających z uroczystości wojskowych w Starogardzie, zatrzymał się kilka minut na stacji Bydgoszcz. Pociąg przybył od strony Tczewa.

Czteroletni synek dzierżawcy restauracji dworcowej p. Schmeltera — Edzio podszedł do salonówki i wręczył Prezydentowi prof. Ignacemu Mościckiemu

bukiet róż. Prezydent podziękował chłopcykowi serdecznym uściskiem.

Publiczność, zgromadzona na peronie, zgłosiła Głowie Państwa spontaniczną owację, wznosząc okrzyki: „Niech żyje!”

Wszyscy do szeregów L. O. P. P.

Nowy turniej powietrznej sprawności.

Zawody o puchar Gordona Bennetta.

Start balonów w dn. 23 b. m. w Warszawie.

Warszawa, 20 9. — Dnia 23 bm. z lotniska na Mokotowie odbędzie się start balonów do 22-gich międzynarodowych zawodów aeronautycznych, o 4-ty puchar Gordona Bennetta.

Wszystkie balony, z wyjątkiem czeskiego, który zawiera 1.600 m. sześć. gazu, mają pojemność 2.200 mtr. sześć. Oto ich lista:

Stany Zjednoczone Ameryki Półn.

„US-Navy” — załoga: Ch. H. Kendall i H. T. Orville.
„US-Army” — załoga: Mc. Cormick i R. Gillespie.

„Buffalo Courier Express” — załoga: G. Hineman i M. F. Vanik.

Niemcy.

„Deutschland” — załoga: K. Goetze i F. Fogel.

„Stadt Essen” — załoga: H. Kaulen i H. Probsting.

„Wilhelm von Opel” — załoga: W. Zinner i E. Deku.

Szwajcaria.

„Zürich 3” — załoga: W. Gerber i drż E. Tilgenkamp.
„Basel” — załoga: A. van Baerle i J. Diettschi.

„Victor de Beauclair” — załoga: jeszcze nie podano.

Belgia.

„Belgica” — załoga: E. A. J. P. Demuyter i L. Coeckelbergh.
„Bruxelles 1935” — załoga: Ph. Qeursin i M. van Schelle.

Francja.

„Mehiloli” — załoga: Ch. Dollfus i (nie podany).
„Lorraine” — załoga: A. Boitard i Ch. Dupont.
„Toruń” — załoga: G. Ravaine i R. Deguy.

Polska.

„Kościszko” — załoga: Fr. Hynek i Wł. Pomaski.
„Polonia” — załoga: A. Janusz i Ign. Wawszczak.

Niezadowolona publiczność

pobiła sędziego do nieprzytomności.

Ze Złoczowa donoszą:
Odbły się na boisku garnizonowym 52 p. p. w Złoczowie zawody piłkarskie o mistrzostwo ligi okręgowej L. O. Z. P. N. pomiędzy złoczowskim klubem sportowym „Janina”, a „Czuwajem” z Przemyśla. Za wodom sędziował p. Roman Sawaryn ze Lwowa. Od początku rozpoczęcia zawodów byli widzowie z sędziowania p. S.

bardzo niezadowoleni,

ponieważ dopuścił do gry bardzo ostrej, zwłaszcza ze strony drużyny przemyskiej. Ofiarą tej ostrej gry padli gracze „Janiny”: por. Dzieciotowski, Etinger i Orendarczuk. Po przerwie przy stanie 2:2, padł strzał na bramkę „Janiny”, który został na samej linii bramkowej obroniony przez bardzo dobrze grającego bramkarza „Janiny”. Z niewiadomych powodów sędzia odgwiżdzał bramkę dla „Czuwaju”.

Po skończonym meczu, przegranym przez faworyta złoczowskiego w stosunku 3:2, publiczność, niezadowolona z prowadzenia zawodów przez p. Sawaryna, wtargnęła na boisko

i poturbowała go.

Winę w tym wypadku ponosi p. Sawaryn, który zamiast uciekać do szatni, wdał się w bójkę. Po opuszczeniu boiska przez publiczność przebrał się p. Sawaryn w szatnię i zamierzał tylnym wyjściem opuścić stadion. Pilnująca p. Sawaryna grupa szumowin przeszkodziła przez parkan i pobiła Sawaryna tak dotkliwie, że w stanie nieprzytomnym odniesiono go do pobliskiego mieszkania lekarza miejskiego. Niewątpliwie Wydział Gier i Dyscypliny we Lwowie wyciągnie z tego powodu odpowiednie konsekwencje.

Czas zacząć czyścić stajnię pszczyńską

Z galerji typów „zasłużonych”

Historie dywano - djetowe p. Okołowicza

W związku z ustanowieniem decyzją sądu zarządu przymusowego nad majątkami i przedsiębiorstwami ks. Pszczyńskiego w osobie p. inż. Kowalskiego, nie od rzeczy będzie podnieść, że mimo, iż p. von Pless był prezesem Volksbundu i w łączności z tem prowadzona była w jego majątkach i przedsiębiorstwach odpowiednia temu polityka personalna, to jednak można tam było znaleźć na stanowiskach i Polaków. Są to ludzie niewątpliwie zasłużeni, którzy mogli wytrwać na swej pozycji w tak nieprzychylniej Polakom atmosferze. Są aż tak zasłużeni, że człowieka na samą tylko myśl, aż krew zalewa.

Nie chcemy w tej chwili oceniać, czy do grona tych zasłużonych nie należałoby w pierwszym rzędzie zaliczyć p. Antoniego Okołowicza, pełniącego w tej chwili obowiązki dyrektora kopalni w Murckach. Niewątpliwie zajmie się tem p. inż. Biernacki, który z ramienia zarządu przymusowego objął naczelną dyрекcję kopalni ks. Pszczyńskiego.

Dla ułatwienia wyszukiwania miernika wartości moralnej p. Okołowicza możemy podać, że rozstał on się w 1931 r. w dziwnych okolicznościach z Bractwem Pszczyńskim, którego był dyrektorem poza piastowaniem stanowiskiem w zarządzie pszczyńskim.

Historia ta skończyła się protokołarnem ujęciem tych właśnie „dziwnych okoliczności”... natychmiastowym rozwiązaniem stosunku służbowego.

Zręczności swej w zdobywaniu zasług u ówczesnego dyrektora generalnego p. Pistoriusa

zawdzięcza p. Okołowicz, że po tej całej aferze, został „awansowany” z zarządu pszczyńskiego na kopalnię w Murckach. W związku z tą swoją „zręcznością” ma wprawdzie p. Okołowicz utrudniony dostęp do niektórych osób z Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, ale jest to już jego własna sprawa.

Możnaby mieć do p. Okołowicza pretensje,

że nie wzorował się na swoich protektorach i nie tylko księcia ale i poszkodował Bractwo Pszczyńskie, będące przecież instytucją społeczną, operującą groszem publicznym, ale tem jeszcze zawsze można się zająć.

W tym kierunku chętnie dyr. Biernackiemu pomożemy.

Protokół, o którym wyżej wspominały,

Zaległości robotników kop. „Polska”

zostaną wyegzekwowane przez sąd

W dniu wczorajszym wystosowana została do sądu przemysłowego skarga przeciwko właścicielom oślawionej kopalni „Polska” w Małej Dąbrowie o sumę 12.000 zł., jako należność za zaległe zarobki robotnicze za miesiąc sierpień.

W skardze jest nadmienione, iż właściciele

mimo zobowiązania się na ostatniej rozprawie, że zaległości zostaną uregulowane do dnia 7 b. m. nie dotrzymali przyrzeczenia.

Równocześnie na piątek wyznaczona została u komisarza demobilizacyjnego konferencja w tej sprawie.

Truli ludzi denaturatem

Wykrycie „odkazałni” w Lipinach

Do mieszkania Augustyna Widucha w Lipinach przy ul. Jana 4 przybył patrol policyjny, który przyłapał na gorącym uczynku odkazania denaturatu Jana Napalika i towarzyszy.

Odkazali oni denaturat najprymitywniejszym sposobem, który pijących go doprowadza tak do zatrucia jak i do dalszych chorób. Na całą paczkę skierowano doniesienie.

Tajemniczy napad na służącą w Wielkich Hajdukach

Odurzona i powalona na węgiel z zemsty przez żebraka?

Tajemniczo bardzo przedstawia się przygoda 22-letniej Jadwigi Jonderkówny w Wielkich Hajdukach (Matejki 4) służącej Wincetego Dziewuszewskiego.

W godzinach wieczornych zeszła ona po węgiel do piwnicy. Gdy jednak przez szereg

godzin nie wracała, zszedł po nią pracodawca, który zamarł w sobie na widok, jaki zobaczył.

Służąca leżała na węglu nieprzytomna. W ustach jej tkwił knebel, napuszczony jakimś odurzającym płynem.

stwierdza m. in.:

- 1) P. Okołowicz zaniedbał wymaganego nadzoru podwładnych mu organów odnośnie do zarządu t. zw. „funduszu dostawców”.
- 2) P. Okołowicz w niedopuszczalnych okolicznościach sprzedał Bractwu dywan, prywatną jego własnością będący.
- 3) W licznych wypadkach ze szkoda Bractwa wykorzystał braki przepisów co do diet. Następnie w licznych wypadkach likwidował podróże przedsiębrane w interesie Pszczyńskiego Bractwa, u jednego i u drugiego. Samochód bracki wykorzystywał on do swoich celów prywatnych w niezwykłej mierze. Ponadto w pewnej ilości wypadków likwidował równocześnie z wielkimi podróżami dla Bractwa podróże w bliższą okolicę. Aby sprawa ta nie wykryła się, spowodował Okołowicz Duschka, że tenże w szeregu wypadkach zaksięgowane już likwidacje, zmienił później przez poprawienie dat.
- 4) Wskutek zaksięgowania kosztów podróży i części pensji Duschka na koncie „nowych budowli”, spowodował Okołowicz niejasność na koncie „koszta zarządu”.
- 5) Bez otrzymania w odpowiednim czasie przyzwolenia zarządu, Okołowicz przekroczył bardzo poważnie budżet uchwalony dla budowy szpitala w Mikołowie.
- 6) Przez dawanie prywatnych pieniędzy na zapłacenie rachunków dostawców Bractwa, połączył sprawy prywatne ze służbowymi.

Teatr Polski

UWAGA DLA P. T. PUBLICZNOŚCI.

Dyrekcja Teatru Polskiego uzyskała od Władz Wojewódzkich informację, że naznaczona na czwartek dnia 20 b. m. premiera komedji p. t.: „Zwyciężyłem kryzys” może się w całości odbyć normalnie, nie naruszając przepisów o zapowiedzianym ataku gazowym, który umożliwi publiczności spokojny powrót do domu po przedstawieniu, oznacza Dyrekcja Teatru wyjątkowo początek przedstawienia zwartkowego 15 minut wcześniej t. j. o godzinie 19.45.

PREMIERA „ZWYCIĘŻYŁEM KRYZYS”.

W czwartek dnia 20 b. m. o godz. 19.45 wystawia Teatr Polski doskonale napisaną komedię życia i werwą komedję Vulpisza „Zwyciężyłem kryzys”.

Sztuka osnuta na motywach bezrobocia inteligencji, a droga na jakiej bohater zdobywa stanowisko, uznanie i żonę to agresywność, przerażająca się poprostu w beczelność. Zaletami sztuki, to jej aktualność, zawrotne tempo akcji, świetnie przeniesione z życia figury, żywiołowy humor, wyborna struktura sceniczna i płynny żywy dialog. Powyższe walory zapewnią sztuce długotrwałe powodzenie.

Reżyserował p. Godlewski. Grają pp. Hańska, Zakrzyńska, Arnoldt, Biesiadecki, Brandt, Godlewski, Jastrzębski, Jarszewski, Kostrzewski, Karasiński, Szajkiewicz i Zbyszewski.

W piątek dnia 21 b. m. o godz. 20-tej po raz drugi komedja „Zwyciężyłem kryzys”.

„LILLA WENEDA” PO RA ZOSTATNI DLA SZKÓŁ.

Wobec niebywałego powodzenia na ostatnich dwóch przedstawieniach szkolnych dramatu Słowackiego „Lilla Weneda” Dyrekcja Teatru daje jeszcze jedno przedstawienie dla młodzieży szkolnej w sobotę dnia 22 b. m. o godz. 15.30 pop. Bilety do nabycia w poszczególnych Dyrekcjach Zakładów Naukowych, oraz w piątek dnia 21 b. m. od godz. 16 — 18-tej pop. w administracji Teatru i w dniu przedstawienia przy Kasie Teatru od godz. 14 — 15.30.

Repertuar teatru

Czwartek, 20: „Zwyciężyłem kryzys” o godzinie 20-tej premiera.

Piątek, 21: Zwyciężyłem kryzys” o godzinie 20-tej.

Sobota, 22 b. m. „Lilla Weneda” dla szkół o godz. 15.30.

Sobota, dnia 22 b. m. „Pan z towarzysztwa” sprzedane dla Zw. Urzęd. Magistr. o godzinie 20-tej.

Niedziela, dnia 23 b. m. „Pan z towarzysztwa” o godzinie 16-tej.

Niedziela, dnia 23 b. m. „Zwyciężyłem kryzys” o godzinie 20-tej.

Straszna historia

Zniewolona wdowa

przypomniała sobie o tem po miesiącu

33-letnia wdowa Agnieszka Wróbel ze Świątchłowic (Wolności 20), dopiero obecnie przypomniała sobie, że przed miesiącem została zniewolona, o czem doniosła policji.

Opisuje, że przed jej dom przybył mało znany Maksymilian Pilny z Bykowiny (Miaraki 12), przedstawiający się za wywiadowcę policji.

W zaufaniu prosił ją o pomoc w aresztowaniu złodzieja Wiertelorza na kol. Hugona.

Nic nie przeczuwająca cnotliwa wdówka zaprosiła wywiadowcę do mieszkania, gdzie miano omówić szczegóły pomocy, lecz miast tego została ona bezlitośnie zgwałcona, zaś sprawca bez słowa pożegnania oddalił się w nieznanym kierunku. Straszne.

OSCHŁA JUŻ ZIEMIA, OSUSZMY ŁZY...

Czy w twoim lokalu wisi nalepka, świadcząca, że opodatkowałeś się na rzecz powodzian?

Aferzysta ubezpieczeniowy

osiadł pod kluczem

Policja wpadła ostatnio na ślad niebezpiecznego ptaszka, wielokrotnego oszusta Gerharda Matule, pracownika biurowego w Świątchłowicach, który pod pozorem zwaloryzo-

wania polis niemieckich towarzystw, wyludzał od szeregu naiwnych ludzi różne sumy, które obracał na cele własne.

Po wyroku sądowym

same wymierzały sobie sprawiedliwość

W Sądzie Grodzkim w Chorzowie wczoraj po rozprawie, trzy swarliwe niewiasty urzadziły na korytarzu bijatykę, która skończyła się uspokojeniem aż przez czterech policjantów.

Są to mieszkanki W. Hajduk: Franciszka Kaluza (Kamina 10), Jadwiga Chytra (Podgórna 7) i Helena Poks (Dyrekcyna 4).

Awantura, zapoczątkowana trzechstronnem języčeniem i wzajemnem rozstawianiem rodzin po wszystkich kątach, podczas ataku przejawiała się w rozbijaniu nosów, wyrzucaniu włosów oraz wzajemnem drapaniu.

Wszystkie trzy po bóce przedstawiały obraz nędzy i rozpacz, który postronnych doprowadzał do wybuchu śmiechu.

Przybyli na miejsce wypadku doktor Pszczyński przywołał Jonderkównę do przytomności i polecił przewieźć do szpitala huty Batorego.

Przesłuchana ofiara zeznała, że napadł ją w piwnicy jakiś zamaskowany osobnik, wlał przemocą w zakneblowane później usta jakiś płyn, poczem silnie uderzył polanem w tył głowy, w następstwie czego straciła przytomność.

Służąca podejrzewa, że czynu tego dokonał jakiś żebrak, który odgrażał się po odmowie zapomogi.

Sacharyna idzie

W dniu wczorajszym w pociągu odchodzącym z Katowic do Krakowa przytrzymał Kalmara Dembakiewicza z Modrzejowa, lat 50, który miał na sobie, w specjalnie dla celów przemysłowych uszytym ubraniu, 10 paczek sacharyny wagi przeszło 5 kg.

Przemysłnika oddawiono do urzędu celnego

Coś dla Pań!

PROSZE NAS ODWIEDZIĆ!

Z zaproszeniem tem zwraca się do Szan. Pani Instytut Czystości firmy Schicht-Lever S. A., Katowice, Słowackiego 39.

Wykwalifikowane instruktorki udzielają Sz. Pani rad i wskazówek, jak można szybko, wygodnie i oszczędnie prać białą i kolorową, wełną i jedwabie oraz wszelkie rodzaje tkanin.

Wszystkie czynności Instytutu Czystości są bezpłatne.

Więc prosimy do nas!

SCHICHT-LEVER S. A.

RADJO

KATOWICE — Czwartek, 20 września.

6.45 — 8.00 Audycja poranna 11.57 Sygnał czasu, hejnał oraz wiadomości meteorologiczne 12.10 Dialog (z muzyką) dla dzieci 12.30 Koncert zespołu salonowego 13.05 Z rynku pracy 13.10 Muzyka (płyty) 15.30 Wiadomości gospodarcze 15.45 Muzyka lekka 16.4 Lekcja języka francuskiego 17.00 Teatr Wyobraźni 18.00 Pogawędka z dziećmi 18.1 Recital fortepianowy 18.45 „Co czytać” 19.00 Piosenki 19.20 Pogadanka o zawodach balonowych 19.30 Feljeton i wiadomości sportowe 20.00 Muzyka lekka 20.55 „Jak pracujemy w Polsce” 21.00 Koncert popularny 21.45 Reportaż z gabinetu zoologicznego 22.00 Koncert reklamowy 22.15 Muzyka taneczna 22.45 Recytacja prozy 23.05 — 23.30 D. c. muzyki tanecznej.

Trup dziecka w owocarni. Miłość w kuluarach parlamentu.

Telepata wykrył zbrodniarza.

Optymistyczne oświadczenie zakochanego posła.

Z Amsterdamu donoszą: 8-letnia Sonia Beugeltasch zniknęła w Amsterdamie w drodze do szkoły. Ponieważ policja absolutnie nie mogła znaleźć jej śladu, zwróciła się do pewnego telepata. — Dano mu fotografię zaginionego dziecka, telepata spoglądał na nią przez chwilę i rzekł: „Dobrze”.

Następnie zaczął on iść w kierunku dzielnicy, w której mieszkała mała Sonia. Jak mówił, spodziewa się on, że znajdzie on na ulicy osobę, pozostającą w pewnym związku z zaginionym dzieckiem. Przed pewną owocarnią stanął on nagle i oświadczył, że

nie może iść dalej

Policjanci wtargnęli do owego domu i szukali tak długo, aż znaleźli zwłoki dziecka na strychu w próżnej skrzynce na banany. Pewne o znaki świadczyły o tym, że nieszczęsna dziewczynka padła ofiarą zbrodni na tle seksualnym.

Uwięziono pewnego młodego subiekta, chociaż utrzymuje on stanowczo, że jest niewinny. Gdy prowadzono go do auta policyjnego, przechodząca publiczność zajęła wobec niego tak groźną postawę, że tylko z trudem obroniono go przed straszną śmiercią.

z rąk rozwścieczonego tłumu.

Telepata utrzymuje, że nie widział on ofiary, lecz kierowały nim

prądy myślowe, płynące z mózgu zbrodniarza, albo może nawet z mózgu zamordowanej dziewczynki. — Zdaniem bowiem owego telepata — także ludzie już nie żyjący mogą nadawać „depesze” myślowe. W każdym razie — doznał on w pobliżu awocarni specyficznego wstrząsu, a więc wiedział natychmiast, że zbliża się do rozwiązania zagadki tajemniczej zbrodni.

1000 MŁODYCH PAR — przybyło do Rzymu.

Każda świeżo poślubiona para małżeńska, przybywająca w podróży poślubnej do Rzymu, korzysta z przywileju audjencji papieskiej i specjalnego błogosławieństwa Papieża. Przywilej ten, ustanowiony od 29 lipca 1932, ściągają do Rzymu liczne pary młodych małżonków katolickich z Włoch i z zagranicy.

Obok motywów religijnej natury, podróż poślubna są dla Rzymu i Rzymian źródłem ruchu turystycznego i dochodów dość poważnych.

Nietylko kościół udziela specjalnych koncesyj nowożeńcom — koleje włoskie przyznają im również ulgowe na podróż poślubną. Według statystyk kolejowych, od chwili wprowadzenia „przywileju dla nowożeńców” — odwiedziło Rzym 52.468 młodych par, w tym 2.252 z za-

graniczy. W tegoroczne lato było też nienajgorsze: jak donoszą gazety włoskie, w samym sierpniu przybyło do Wiecznego Miasta przeszło 1000 młodych par z Italii i z obcych krajów.

Znajomość dwojga młodych polityków przerodziła się w żywsze zainteresowanie i sympatie, ale dopiero teraz nastąpiły zaręczyny. Pierwszą chyba w Europie parę, która poznała się na terenie tak mało sprzyjającym romantyzmowi, jak parlament.

Naręczonych łączy skłonności do akcji politycznej, w dodatku oboje pochodzą z tego samego środowiska: są dziećmi górników; oboje są również do skonałymi mówcami.

Jest jednak coś, co ich dzieli: poseł Bevan należy do Partii Pracy, a Jennie Lee, która już jest ex - posłanką, bo jej kadencja się skończyła, jest członkinią frondy partyjnej... Ale naręczony nie uważa tego dysonansu za przeszkodę w harmonii małżeńskiej.

— Będziemy szli każde swoją drogą w polityce, a w domu będziemy mieli

wspólne ognisko —

— oświadczył znajomym.

Posel Bevan ma lat 36, p. Lee — 29. Po wyjściu z parlamentu studjuje gorliwie prawo i nie zamierza przerwać nauki nawet podczas miodowego miesiąca, by móc zdać egzamin.

CZARNY KOT SPRAWCĄ PANIKI.

Zabawny wypadek w Sofji.

Pisma bułgarskie donoszą o pewnym zabawnym incydencie, który wydarzył się w Sofji, podczas odbywających się tam uroczystych przyjęć w związku z pobytem w stolicy Bułgarii dyplomatycznej misji za granicę. Podczas jednego z oficjalnych bankietów na cześć dostojnych gości, nagle pogasły światła

nietylko w tym gmachu, w którym odbywało się przyjęcie, ale w całym mieście. Możliwe, że wyobraźnię gości wystraszył strach padł na wszystkie władze policyjne, którym poruczono bezpieczeństwo cudzoziemskich mężów stanu. Wszyscy bowiem byli przekonani, że przygotowuje się na nich jakiś zamach.

Zaalarmowano policję i wojsko, których silne oddziały wyruszyły na ulicę. Ale miasto było zupełnie spokojne, żaden zamachowiec nie kręcił się w pobliżu pałacu. Zaczęto więc szukać powodów przerwy w oświetleniu i znaleziono je w centrali elektrycznej, w postaci dużego

czarnego kota,

który jakimś niewytłumaczonym sposobem

DALSZE ROBOTY BUDOWLANE NA TERENIE PORTU I MIASTA GDYNI.

W sierpniu r. b. na terenie Gdyni rozpoczęto budowę 28 domów mieszkalnych o kubaturze około 31 000 m sześciennej, z 260 i 170 izbami mieszkalnymi. Ukończono budowę 5 domów o kubaturze około 16 000 metrów sześciennych. Pozwolenie na dalszą budowę wydano sześć, a zatwierdzono, wzgl. znajdowało się w trakcie zatwierdzenia pięć planów na większe budynki mieszkalne, m. i. na 8-piętrowy dom dla urzędników Banku Gospodarstwa Krajowego przy ul. 10 Lutego, na duże dwa bloki Z. U. P. U., na dom Wojskowego Funduszu Kwaterunkowego i inne.

dostał się w tryby jednej z maszyn. Znalazł tam wprawdzie śmierć na miejscu, ale zdołał zatrzymać elektrownię na całe trzy kwadransy i spowodować panikę w stolicy kraju.

PODSŁUCHANE

ZGODA.

— Czy powieściopisarz Gryzmolski pogodził się ze swoją żoną?

— Tak, ona znowu czyta, co on pisze, a on ją, co ona ugotuje.

NIEZWYKŁY WYPADEK.

— Chciałbym kupić motocykl. Ale prosiłbym o coś niezwykłego...

— Może pan weźmie motocykl za... gotówkę?

W SZKOLE.

— Przedmiot abstrakcyjny jest to taki przedmiot, o którego istnieniu jesteśmy przekonani, lecz uchwycić go nie możemy. Głuptasiński, daj mi przykład.

— Rozżarzone żelazo, panie psorze.

ŻART.

Podczas wieczornicy tanecznej staremu Rypalskiemu wydarzył się przykry wypadek, wywołany złem funkcjonowaniem narządów trawiennych.

Kłopotliwe milczenie zaległo na sali. Nagle jakaś młoda panienka narską łą głośnym śmiechem. Stary Rypalski odwrócił się i powiedział spokojnie:

— Ale widzę, że panią łatwo zabić!

Listy wychodzą z mody.

Francuzi przepadają za widokówkami.

Nawet we Francji, która od wieków trzyma palmę pierwszeństwa w stylu epistolarnym, listy wychodzą z mody... Te listy, które pisywały do siebie wytworne przyjaciółki z Paryża i z prowincji, przyjaciele, literaci i uczeni do przyjaciół arystokratów i polityków, a które okazywały się potem szczytami perłami literatury, wzorami pięknego stylu i kopalnią materiału historycznego i obyczajowego...

Sztuka pisanie listów, zawsze wysoko ceniona we Francji, będąca nieodzowną częścią dobrego wychowania i kulturalnych stosunków towarzyskich, przysporzyła literaturze francuskiej nie mało

nieśmiertelnych pomników,

Korespondencja pani de Sevigne, Voltaire'a, Julii de Lespinasse, Flauberta, Balzasa, i wielu, wielu znakomitości — pozostanie zawsze rozkoszną lekturą dla smakoszy literatury.

Każdego pospolitego śmiertelnika formy towarzyskie we Francji obowiązywały również do pewnych okolicznych świadczeń epistolarnych wobec rodziny i przyjaciół, z o-

kazji uroczystości, przyjazdów i wyjazdów. Zaniedbanie tego obowiązku było ciężkim przekroczeniem protokołu towarzyskiego i było uważane za brak serca.

Ale teraz, Francuzi, współcześni, zrywają z tym pięknym, ale absorbującym czas zwyczajem: zamiast długich i ładnie wystylizowanych listów o pogodzie, polityce i plotkach rodzinnych, piszą krótkie pozdrowienia na pocztówkach i widokówkach.

Jest to — dla Francuzów — całym przełomem i przewrót, a ostatnie miesiące letnie za znaczącą się olbrzymią powodzią nowożytnego zwyczaju: pocztówki z widokami stały się

nieodzownym ceremoniałem,

gdy wyjeżdża się na wakacje z miasta, gdy się wraca z nad morza lub z gór. Przyjaciele i rodzina muszą się kontentować paru miłymi słowami pozdrowień i wiadomością, że jest pogoda i jesteśmy zdrowi... Ale jakaż to wygodna! A równocześnie poczta nic na tym nie traci, bo zamiast dwu listów przyjmuje dwanaście widokówek...

Praca i wychowanie.

Kongres międzynarodowy w Krakowie.

Kraków, we wrześniu.

Od szeregu lat już organizowane są Międzynarodowe kongresy wychowania moralnego. Kongresy te jednocyfrowo nauki, pedagogów, działaczy społecznych, umożliwiają wzajemną swobodną wymianę myśli, traktując zagadnienie wychowania moralnego nie zmiernie szeroko.

Na kolejnych pięciu kongresach, które odbyły się w Londynie, Hadze, Genewie, Rzymie i Paryżu rozważano zagadnienia wychowania etycznego, religijnego i areligijnego, wychowania domowego, szkolnego, społecznego, wychowania fizycznego, sposobu nauczania historii, poruszano problemy takie jak autonomia i dyscyplina, praca społeczna i t. d. Szósty skolei kongres odbywał się po raz pierwszy w Polsce w dniach od 12 do 15 września w Krakowie.

Obok tematu głównego: „Źródła i rozwój sił moralnych, wspólnych wszystkim ludziom drogą wychowania”, omawianego na posiedzeniach plenarnych, po raz pierwszy w historii tych kongresów poruszone zostały w Krakowie zagadnienia pracy w jednej z czterech sekcji kongresu: „Praca a moralność”.

Polskim organizatorem kongresu chodzilo o rozwiniecie i wszechstronne oświetlenie

tezy, że charakter człowieka formuje się nie tylko pod wpływem takich czy innych szkolnych metod wychowawczych, takich czy innych poglądów społecznych, politycznych lub religijnych, ale i pod wpływem stosunków gospodarczych — warunków pracy.

Zagadnienie pracy, jej dodatnich i ujemnych warunków, jest zagadnieniem niezmiernie obszernym i nie dałoby się w całości zamknąć w ramach programu sekcji. To też podciągając problem ten do spraw wychowawczych, odpowiadających zakresowi rozważań kongresu, sekcja „Praca i moralność” ogranicza swój program głównie do pracy młodzieży.

Z planu referatów sekcji wynika jasno myśl przewodnia, że praca może mieć tylko wówczas dodatni wpływ na młodzież, o ile odbywa się w odpowiednich warunkach. — Pierwszym warunkiem dodatniego wpływu pracy jest rozpoczęcie jej w odpowiednim wieku, kiedy zarówno siły fizyczne dziecka, jak i siły moralne są już dostatecznie rozwinięte. Sprawa ta ujęta została obszernie w kilku kolejnych referatach: p. Szmidtówny z Międzynarodowego Biura Pracy, p. Kirstowej, b. inspektorki pracy, p. Wójtowicz-Grabieńskiej, b. sędziego dla spraw nieletnich. Poszczególne państwa różnie określała naj-

niższy wiek dopuszczenia do pracy zarobkowej, wiek ten uzależniając również od rodzaju pracy. Najczęstszą granicą wieku rozpoczęcia pracy jest 14 lat.

W Polsce młodzież może zaczynać pracę zarobkową dopiero po ukończeniu lat 15-tu. To ograniczenie jest jednak pomniejszone w swym znaczeniu, naskutek nieskoordynowania go z okresem nauki szkolnej. Młodzież w Polsce może od lat 15-tu, powstaje więc tragiczna luka w życiu dziecka, wpływająca niezmiernie ujemnie na kształtowanie się jego charakteru. Postulat zrównania tych dwóch okresów jest głównym tematem rozważań wszystkich trzech referatów.

Drugim zasadniczym warunkiem dodatniego wpływu pracy jest odpowiedni wybór zawodu, zarówno ze względu na zdolności i zamiłowania młodzieży, jak i jej zdrowie.

Zagadnienie właściwego wyboru zawodu omówione zostanie w referatach dra Lotte Danziger z Wiednia („Młodzież i zawód”), dra Goldscheidera („Szkolenie zawodowe w szkole powszechnej i średniej, jako podstawa poradnictwa zawodowego”), dra Krasuskiej-Buzyckiej („Znaczenie psychologiczne i społeczne przygotowania młodzieży do różnych zawodów”) i wreszcie nieco odrębne oświetlenie problemu szkolenia zawodowego daje p. Peter Mannicke z Danii w referacie „Wpływ duńskiej wyższej szkoły ludowej na rozwój rolni Danii”.

Sprawę dostosowania pracy zawodowej

do zdrowia młodzieży rozpatruje dr Nowakowski — naczelny lekarz inspekcji pracy w referacie „Wpływ opieki lekarskiej na wartość pracy młodzieży”.

Trzecim warunkiem dodatniego wpływu pracy jest odpowiednie traktowanie pracy młodocianego, uznanie jej za produkcyjną i jej opłacanie, zerwanie z przestarzałą tradycją „nauki zawodu” wewnątrz przedsiębiorstwa, jako metodą wyzysku młodocianych. Wszelchstronne oświetlenie tego zagadnienia daje b. inspektorka pracy H. Krahulska w referacie „Opłacalność pracy jako jedyna racjonalna podstawa zatrudnienia młodzieży”.

Wreszcie poruszone zostało zagadnienie braku pracy, jej destrukcyjnego wpływu na młodzież i różnych form organizowania pracy dla tej młodzieży. Prof. Katzaruf z Bułgarii, sędzia Z. Zaleski omawiają kolejno różne strony tego niezmiernie aktualnego problemu.

Z referatów o charakterze bardziej ogólnym, poruszającym sprawy wpływu pracy na moralność, wymienić ponadto należy takich prelegentów, jak: Swanie Iotswaranga z Indji, Rennie Smith z Londynu i p. Brunschwig z Paryża.

Zarówno znane osoby prelegentów, jak i ciekawie ułożony program sekcji pozwolił z pewnością na jak najgruntowniejsze rozpatrzenie niezmiernie ważnego zagadnienia wpływu warunków pracy na kształtowanie się charakteru młodzieży.

J. M.

Komu się szczęście uśmiechnęło?

PEŁNA TABELA WYGRANYCH
30 LOTERII PAŃSTWOWEJ.

Wczoraj w 13 dniu ciągnięcia 30-ej Państwowej Loterii Klasowej padły następujące główne wygrane:

STAWKI.
150 332 646 67 69 645 73z 74 1023 67
218 57 68 96 527 905 10 23 2038 6 110 207
35 53 368 694 868 963 3007 30 227 611
744 4055 344 467 552 80 687 95 797 901
938 5178 334 459 601 917 6504 643 720 61
801 87 7073 178 237 83 815 25 508 28 732
184 77 79 82 8006 268 324 446 91 590 689
749 95 806 22 924 9024 235 64 368 466 560
73 637 826 904.

1094 158 310 46 581 605 789 11081 204
325 58 812 971 12058 279 91 598 750 936
432 13126 285 362 450 75 609 707 815 85
82 80 14052 150 207 21 16 436 52 529 45
717 807 76 95 15104 205 41 389 636 87 816
41 16052 69 85 111 58 260 80 369 413 77
660 813 962 17013 65 70 237 325 408 72
508 788 18004 49 352 648 765 84 860 19148
288 537 709 968 99.

20026 121 3000 429 704 83 17 42 912 85
20963 89 121 205 7 386 445 56 582 699 2205
148 329 39 668 72 733 820 61 978 23016 96
193 326 74 411 536 37 18 49 784 833 916
24014 40 128 231 310 27 407 797 801 73
83 25184 250 586 697 84 913 26010 68 345
414 50 90 717 82 27057 81 100 12 48 82
356 584 98 787 97 907 47 28282 33 467 511
21 25 64 606 956 29009 419 95 205 706 21
52.

30025 310 412 511 644 64 732 915 31077
177 84 320 60 462 85 634 82 749 800 917
32182 321 821 991 33116 59 280 370 96
435 72 671 711 34116 72 460 532 76 630 76
80 910 85299 499 765 811 36010 199 205
407 596 776 966 72 37048 99 298 334 622
46 961 38030 139 202 333 413 518 671 785
874 39154 397 333 53 72 518 633 734 87
888.

40196 330 595 652 833 967 41219 500 740
881 42123 599 636 88 719 65 804 53 95 959
95 43130 326 600 720 25 881 915 44139 100
56a306 414 53 540 46 664 724 89 92 915
71 45198 228 461 91 562 94 802 23 919 34
46069 420 958 88 47023 290 521 629 91
840 48029 68 192 358 546 718 43 966 49092
454 55 53 685 827 36 88 948.

50130 439 693 714 51023 566 652 99
829 41 992 52008 24 368 460 71 525 51
90 756 66 910 53038 127 56 211 58 339 89
424 511 806 32 926 50 64166 237 315 579
647 732 62 55049 11515 286 363 430 597
652 783 561 95 279 393 460 52 693 715
91 57036 99 270 489 662 713 852 85 89 966
58085 261 72 351 417 708 98 690 704 91
865 980 59086 177 221 53 332 71 83 484 505
50 626 746 60 843 615 907 55 73 99.

60061 112 86 311 88 92 412 29 514 99
606 88 785 822 902 61027 89 60 170 207
379 90 426 550 611 29 761 62 82345 940
62034 605 216 355 690 778 63027 207 796
853 939 64092 306 8 408 63 705 578 904
65037 112 375 665 745 888 66034 680 750
56 95 67065 266 419 559 757 935 68011 33
290 345 528 633 962 69111 264 87 397 444
37 51 699 797 804 45 95 880 919.

70248 368 502 85 625 718 869 930 71035
206 39 307 492 507 79 688 723 52 56 927
72023 505 320 86 526 752 907310821793 326
540 607 16 54 56 87 796 842 74096 171 318
58 87 98 474 501 39 660 744 92 836 75117
57 300 414 70 755 983 76062 179 351 518
620 709 833 99 919 82 77094 413 511 612
733 440 64 805 95 983 78499 731 850 95
99 932 79191 336 509 746 56 830 964.

80112 24 47 62 223 25 36 65 314 57 422
32 89 611 69 950 81010 27 114 296 360 435
508 15 643 775 844 92 82129 424 50 67 518
98 735 47 816 20 67 60 73 83048 121 328
661 779 813 84147 620 60 894 975 85193
96 316 25 426 678 86085 205 51 66 92 364 70
467 705 9 87110 82 273 7 339 86 543 724
824 952 88240 312 48.

88 89 491 687 708 89008 21 98 372 498.
90123 246 682 712 874 91059 377 97 525 49
996 997 92112 34 264 440 507 31 715 94 874 95
969 93020 318 470 74 584 784 914 94091 96
245 85 313 25 33 426 85 641 720 804 971 95017
358 417 602 42 820 983 96013 218 17 305 93
436 510 676 837 63 81 992 97050 101 259 450
689 95 760 822 914 98037 58 105 95 223 345
453 99097 154 56 223 750 820 931 38.

100019 183 323 91 434 558 602 767 824
101192 353 56 61 568 702 34 815 102058 138
83 213 27 353 70 803 43 61 82 103033 56
272 308 582 640 79 735 800 90 13 15 104024
141 44 47 433 637 53 797 861 963 105007 9 87
670 93 98 738 50 47 846 47 921 45 106164 235
70 695 758 880 934 5 107126 245 420 612 69
740 875 95 108027 47 70 319 422 88 95 564
89 607 752 814 909 109097 219 602 24 738 817
942 50 53.

110034 66 403 47 948 111036 87 651 82 112092
147 430 772 802 66 996 113379 423 92 525
54 83 638 53 795 86 993 114090 272 342 58
115091 130 392 420 541 58 60 92 679 707
13 82 93 993 116330 86 94 483 90 117004 89
386 589 917 60 938 87 95 118030 113 22 208
59 93 424 41 924 859 119016 151 324 73 405 16
20.

120059 150 54 324 88 549 732 77 887 89
958 95 121895 93 542 660 799 818 982 122123
24 200 461 541 54 734 955 123163 88 203 75
498 99 516 17 625 870 958 124053 119 27 288
475 528 80 685 984 125081 1248 304 506 531
845 986 126221 354 76 96 755 831 75 953 129129
470 605 14 724 94 892 905 128215 76 318 83
91 607 46 893 955 88 129098 138 63 202 444 500 24
89 629 728 839 988.

130238 395 438 57 544 131120 21 245 315
36 709 13 906 132106 85 95 300 321 33 43 539

Festivale Salzburskie. ZJAZD MIŁOŚNIKÓW MUZYKI. Gwar różnojęzyczny w malowniczym zakątku Alp.

Salzburg, we wrześniu.

Piękne miasto nad rzeką Salzach trzepocą flagi, a turyści, zwłaszcza Angliści i Amerykanie, przybyli tutaj na słynne festivale salzburskie, krążą po mieście w tyrolskich ubraniach i śpiewają stych kapeluszach.

Nastroj powszechny jest radosny. Wszyscy wybierają się wieczorem złożyć owację Toscaniniemu, najbardziej chyba utalentowanemu ze współczesnych dyrygentów, a zrana wszyscy byli obecni na mszy polowej, wśród sztandarów, dział i kasków stalowych, zaś wice-kanclerz Starhemberg, przystojny dowódca Stahlhelmu, wygłosił przy tej sposobności przemowę, której wszyscy słuchali z zainteresowaniem ze względu na osobę mówcy.

Życie wydaje się pełne uroku w pięknym mieście, tak niezwykle malowniczo położonym u podnóża zielonych i białych Alp, iż posiada sławę jednego z najpiękniejszych miast Europy. Podczas festiwali muzycznych Salzburg przepelniony jest muzyką i gośćmi. Pełno tyrolskich kapeluszy, Rolls Royce muzykalnych księżniczek i młodzieży.

W południe fala tłumów kieruje się do kawiarni — Bazaru, przy moście, naprzeciwko ratusza. Zapija się tutaj

wyborną kawę białą.

ocierając się o artystów w cywilu. Ci ostatni dyskutują o wartości Brunona Waltera i Toscaniniego, a „bywalcy”

międzynarodowych atrakcyj studiują pochodzenie aut według liter na nich oznaczonych. A przynajmniej trzeba, że nie ma do tego zajęcia dogodniejszego miejsca od Salzburga podczas uroczystości muzycznych. a więc dla przykładu G. B. oznacza auta angielskie, F. — francuskie, H. — szwajcarskie NL — holenderskie i t. d.

Po tych studiach wszyscy udają się do restauracji na

sarninę z czerwoną kapustą,

gulasz z papryką i pieczone kurczęta, zwłaszcza do O.O. Benedyktynów klasztoru św. Piotra, którzy mają doskonałego kucharza i piwnicę win romafijskich. Również słynie ze swej dobrej kuchni lokal pod Winnem Gronem, oberża Kaczki i Złotej Gęsi, czy też Błękitnego Niedźwiedzia — te trzy ostatnie skromniejsze i malownicze.

Wszyscy są w stałym pośpiechu, ponieważ trzeba koniecznie nabyć kapelusz z piórkiem, grube białe pończochy w prążki, charakterystyczne dla Salzburga woskowe posążki dzieciątka Jezus i świece przeróżnych kształtów.

Cały dzień w Salzburgu mija w pośpiechu: o jedenastej zrana trzeba zdążyć na koncert, o trzeciej na próbę Mszy Mozarta; a wieczorem trzeba posłuchać Don Juana, o piątej popołudniu zaś, jeżeli deszcz pada, trzeba zobaczyć

marionetki salzburskie,

najładniejsze i najbardziej finezyjne w

Europie. Tutaj, w teatrze marionetek można w ciągu godziny usłyszeć operę Mozarta, a Fausta Goethego w ciągu dwu godzin, gdy Reinhardt w teatrze miejskim wystawia go całe sześć godzin. To też wiele osób błogosławi teatr marionetek, który pozwala im po powrocie na domowe pielesze pochwalić się, że widzieli Fausta. Arcydziełem jednakże marionetek salzburskich jest

dzieciństwo Mozarta.

Wszędzie panuje ruch i ożywienie, dostarczając wspaniałego widowiska, któremu specjalny urok Austriaków z odrobina nonszalancji dodaje cech szczególnych.

Na wystawach księgarń widnieją wszędzie programy sezonu bieżącego w biało-czerwonej oprawie na zmianę z pośmiertną fotografią kanclerza Dollfusa, w czarnej ramie.

Wieczorem, gdy opera wystawia Don Juana w wielkiej sali słychać gwar różnojęzyczny. Entuzjazm jest wielki, a sensację dla tłumów stanowi łożo przy scenie, w której zobaczyć można na majestatyczną postać kardynała — arcybiskupa Salzburga śledzącego, na scenie kłatwy Don Juana i nieszczęśliwej Elviry.

Po widowisku wszyscy udają się do Kasyna, pałacu Mirabell, gdzie przy stolikach jeszcze roztrząsa się wrażenia wieczoru.

Drzewiecki.

49 687 786 93 981 133049 88 105 53 210 85 359
523 811 134163 235 79 405 18 62 551 623 977
135092 181 322 97 542 61 614 66 841 79 136049
470 21 82 579 660 702 957 137105 511 61
619 715 34 953 138051 115 76 210 291 418 84
91 530 605 716 955 84 139017 37 145 93 304 19
572 78 608 31 874 92 996.

140357 409 553 60 626 91 700 720 52 930
39 44 57 141221 26 312 502 71 636 764 845
905 29 142062 139 95 97 218 37 343 487 799
909 67 43 143006 131 44 47 270 347 56 537 41
144023 96 135 358 951 145110 53 513 48 620 58
821 45 146029 64 196 412 16 21 84 525 602 17
698 137056 86 229 323 52 63 583 90 701
148000 22 39 235 57 631 782 872 920 149038
100 283 700 34 826 95 982

150056 384 662 890 151059 193 308 51 545
72 604 26 909 152257 331 492 503 43 93 642
870 153099 280 336 626 722 803 913 154022 29
246 51 58 89 323 834 49 155117 94 693 835 41
75 978 98 156109 219 659 157156 275 158048
52 90 216 49 446 619 819 159185 250 300 33
431 572 789 885.

160009 75 94 315 45 79 488 584 611 716 48
828 79 938 161032 70 73 135 75 550 867 162025
256 326 43 429 597 653 888 163253 405 594 630
735 88 817 41 931 78 164088 244 322 463 76
97 501 42 680 98 930 60 165085 93 135 468 504
40 836 82 88 166034 143 247 70 375 70743 846
50 167043 163 217 316 23 510 40 619 56 759 829
63 168089 233 336 523 668 745 817 64 947 169137
260 400 84 637 812 27 40 932 49

II CIĄGIENIE.

Zł. 10.000 — 41660 82997

Zł. 5.000 — 31862 15311 150051

Zł. 2.000 — 8455 33180 32879 36246

58165 62236 73502 114558 116094 120118

137204 140382 154904

Zł. 1.000 — 20694 26619 29586 31565

34363 47031 66139 71482 107941 120715

148042 149137 159212 136815 161052

165165.

STAWKI:

423 606 853 60 985 1092 405 894 925
2037 192 396 643 745 93 94 929 3096 144
60 262 67 406 08 598 715 808 89 908
4193 97 99 223 68 71 301 42 523 640 56
755 929 5165 249 74 96 99 422 525 27
757 804 6125 67 211 78 338 451 539 993
7022 137 343 47 507 37 617 705 78 96
848 993 8060 537 809 49 9022 242 71
398 572 832 40 87 978

10081 243 90 575 90 704 35 892 904
11043 219 338 454 536 715 75 836 82
91 940 82 12366 88 498 99 508 10 48
903 28 13037 227 28 84 337 473 975 14038
352 77 550 611 34 745 806 32 15101 206
9 304 414 77 97 526 48 91 644 60 804
61 16117 241 302 56 61 459 612 702 05
17118 331 51 54 97 494 616 37 805 75
18169 248 49 84 308 69 82 430 697 751
19064 113 58 98 253 94 538 701 804 12
32 990

20293 303 515 32 620 81 726 51 97
841 53 21095 139 241 49 91 346 548 94
22136 46 55 232 301 407 40 48 75 601
32 860 964 69 23047 153 318 497 504
10 617 28 77 843 24157 360 76 568 91
637 25066 104 02 82 230 350 648 95
718 76 26145 54 452 53 77 561 858 72
967 79 89 27073 86 93 184 94 288 626
28334 456 63 590 884 29029 42 66 113
283 480 97 555 643 727 941

30309 461 92 663 978 31214 47 796
98 95 32105 222 31 330 473 577 632 65
832 56 33192 93 304 15 28 62 82 798
34026 70 126 233 40 41 410 72 747 876
98 938 35108 67 214 58 386 570 72 911
36088 243 535 41 621 41 810 63 72 978
37089 180 231 528 774 38000 159 211
46 436 615 22 725 803 71 939 44 59143
253 84 350 87 494 625 64 71 97 783 98
878 87

40073 166 215 93 378 572 41044 79
236 387 95 588 92224 564 706 20 864
43036 70 72 156 219 34 347 610 16 845
97 44365 76 567 97 616 22 93 716 999
45038 46 71 158 258 64 327 85 411 35
73 526 606 83 797 811 46184 89 311 97
27 517 20 632 746 815 47013 66 120 44
331 539 609 713 832 48142 88 213 430
60 78 82 648 49321 471 511 78 650 73
700 841 46

50055 160 71 363 442 56 66 87 97 517
86 612 62 757 63 946 51076 152 74 247
442 502 618 934 66 52284 71 92 595 708
92 810 88 53020 121 92 340 87 95 600
01 51 83 780 844 932 54002 95 427 79
512 613 819 75 939 55056 83 116 602
840 986 56122 23 223 35 365 510 71 78
848 57108 74 272 75 316 419 55 67 631
787 52 68 69 836 973 58149 440 587 681
901 02 63 59009 144 283 88 313 38 69
97 425 56 778 96 804 59 86 96

60034 149 82 409 20 755 851 64 978
61571 711 74 810 62057 486 744 63115
65 90 279 543 684 943 51 63 64093 146
259 300 45 485 517 744 50 823 65023 197
386 735 810 66225 28 344 493 607 713
873 67201 17 49 310 41 411 70 576 763
831 68103 65 296 318 670 71 705 922
39 6958

Szkoły europejskie — to fabryki automatów. Poszanowanie duszy dziecka. Symbioza duchowa w Indjach.

Kalkutta, we wrześniu.

Kiedy, zwiedzając szkoły i uniwersytety w Indjach, zapytaliśmy jednego z tamtejszych pedagogów, jak daleko pójdą oni w naśladownictwie europejskich uczelni, usłyszeliśmy bardzo znamiennej odpowiedzi: „W urzędzeniach, metodyce — jak najdalej, w podstawach wychowawczych zaś jak najmniej”.

— Szkoły nasze, od powszechnych do wyższych, o ile chodzi o postępy dydaktyczne, nie mogą pozostać zbyt daleko poza europejskimi lub amerykańskimi, gdyż nie możemy zaprzeczyć wybitnych wyników, osiągniętych na tym polu przez ludy zachodnie.

„Ale podstawa wychowawcza?... Tutaj między Wschodem i Zachodem jest i będzie przepaść.

„Wy wychowujecie zbiorowość, „kollektyw”, my nie zerwaliśmy i nie mamy zamiaru topić w niej „indywiduum”.

Szkoły wasze, to przeważnie fabryki, gdzie produkujecie przeciętne, „standaryzowane” automaty, — ludzi, których całe zadanie ma polegać na spełnieniu w przyszłości pewnych funkcji w życiu społecznym.

„Garsć więc osób, najczęściej zupełnie do tego nie powołanych, uzurpuje sobie prawo opracowania „programu wychowawczego”, na krótką naturalnie metę, bo ich następcy znów będą przechodzili gorączkę tworzenia i reform.

„To też, może nie wiecie nawet, że większa część waszych bolączek społecznych i niezadowolonych, które nurtują u was stale wypływa z tego porywania się na najświętszą rzecz, jaką jest nieje na świecie:

na duszę dziecka,

na którą, zamiast jak roślinę otoczyć ciepłem miłości, robicie stale eksperymenty, wciągając w wir waszych doktryn, upodobań, polityki i wogóle egoistycznych celów.

„Kopujemy może wasze szkoły ze wewnątrz, ale Boże broń nas od waszych ideałów wychowawczych!

„U nas szkoła przeważnie bierze sobie za zadanie naukę; rolę wychowawczą, oczywiście spełnia ona też, przez wdrażanie do dyscypliny, do życia społecznego lecz wychowawcą istotnym je dnośki jest u nas „guru”.

„Tego nie posiada żaden inny, poza Indjanami, naród, ale wam będzie nawet trudno zrozumieć rolę „guru”, bo nie macie nawet krótkiego odpowiednika w waszych językach europejskich”.

„Co to jest więc „guru”?

Rzadko który Europejczyk faktycznie będzie w możności wniknąć w istotę stosunku „guru”, czyli wychowawcy, do „czeli”, to jest do ucznia, gdyż rzadko kiedy Hindus dopuści Europejczyka do takiej zażyłości, braterstwa,

przyjaźni, przy których dopiero zaczyna nabierać kształtu ten stosunek, a pojęcie „guru” — jasności z własnych przeżyć.

Spotykamy, podróżując po Indjach wielu serdecznych ludzi, gościnnych, uprzejmych, — często nauczycieli, którzy nie szczędzą uwag ze swego doświadczenia, ale to jeszcze nie „guru”. Guru i czela

to symbioza duchowa

dwojga istot, z których jedna jest więcej duchowo rozwinięta. Czela pozornie jest uczniem, bo on się pyta, radzi, spowiada ze wszelkich swoich przeżyć duchowych, trosk, obaw, pragnień i aspiracji.

Ale „czela” może być starszy wiekiem, aniżeli „guru”, może formalnie być więcej wykształconym intelektualnie.

Znakomity filozof hinduski Vivekanada, twórca współczesnego ruchu umysłowego i religijnego Indji, miał jako „guru” analfabetę. „Guru” to starszy brat w rozwoju ducha, „czela” — brat młodszy. Oczywiście płęć nie stanowi tutaj żadnej przeszkody i kobiecie może mieć guru mężczyznę i odwrotnie.

Dobór „guru” idzie drogą zupełnie naturalną. Prawie każdy rozwinięty duchowo Hindus posiada swego „guru”. Jest to więc już nie zwyczaj, lecz raczej instytucja społeczna, o której my w Europie mamy zupełnie błędne pojęcie, przypuszczając z literatury okultystycznej, pisanej przez pseudo-naukowców, że „guru” to wtajemniczony w wiedzę tajemną, a czela to adept wta jemniczenia.

— „Guru” to coś zbliżonego do waszego spowiednika z tą różnicą, że jemu opowiadacie tylko swoje grzechy i upadki, „guru” zaś nas słyszy i o do- brych porywach i wzlotach duszy, które koryguje, koordynuje jeśli potrzeba. „Guru” musi być stałym przyjacie-

lem doradcą, a jeśli się oddala, pozostaje w korespondencji ze swym młodszym bratem”.

Indje to całkowita antyteza Zachodu. Aby więc zrozumieć siebie, musimy przeniknąć w głębie tego sfinksa, starać się czytać w duchowym jego obliczu.

W.

Pociąg elektryczny zabił trzech kolarzy.

W Amsterdamie wydarzył się tragiczny i dość niezwykły wypadek. Trzej kolarze holenderscy Klaas Vannek, Handers i Hoevens wracali autem z zawodów. W pewnej chwili auto zderzyło się z pociągiem elektrycznym. Trzej kolarze zostali zabici na miejscu,

a ich menażer został ciężko ranny. Ciała zabitych są straszliwie zmasakrowane, gdyż pociąg wioł ich przez dłuższy czas.

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

Taksówka przez okno do perfumerji. Emerytowany aktor ciężko ranny.

Łódź, 19 września.

Niepowszedni wypadek wydarzył się wczoraj przy ulicy 11 Listopada o godzinie 15-ej. Ulicą w kierunku Placu Wolności jechała taksówka Nr. 23.

Przed posesją nr. 13 kierowca samochodu Tadeusz Matelski mimo panującego o tej porze znacznego ruchu jechał szybko. W tem jakiś przechodzień zbyt późno zorientował się, iż nadjeżdża samochód. Kierowca Matelski skręcił raptownie i straciwszy panowanie nad kierownicą i hamulcami, wpadł całym pędem na chodnik, a następnie na okno wystawowe perfumerji Arona Buchajca, przy ulicy 11 Listopada 13. Przed wystawą zatrzymał się w tym czasie Kazimierz Smiałowski emerytowany aktor teatrów łódzkich.

Samochód przygnoił Smiałowskiego do wystawy, która pod naporem pe- kła i samochód wraz z przygnięcionym aktorem wpadł do wnętrza perfumerji. Niezwłocznie pośpieszono z pomocą rannemu i wezwano pogotowie ratunkowe. Lekarz przybyły, na miejsce stwierdził u Smiałowskiego ciężkie uszkodzenia ciała i po nałożeniu opatrunku przewiózł go do szpitala.

Taksówka została uszkodzona i unieruchomiona. Również w składzie perfumeryjnym Buchajca wyrządzone zostały znaczne straty, które właściciel oblicza na sumę 600 zł.

Na miejsce wypadku przybyli przedstawiciele policji, którzy wdrożyli dochodzenie karne przeciw szoferowi Matelskiemu.

DWIE OFIARY NOŻA. Awanturnicy zamordowali syna kowala.

Z Poznania donoszą:

Między 20-letnim Benedyktem Kowalskim, synem mistrza kowalskiego w Turznicach, a Aleksandrem i Bolesławem Goszkami istniały od pewnego czasu zatargi osobiste. Ażeby się zemścić na K., Goszkowie i szwagier ich

Lewandowski, zwabili go podstępnie do szynku, wszczynając po uraczeniu się wódką kłótnię z Kowalskim. W czasie sporu K. otrzymał od jednego z przeciwników śmiertelny cios, zadany mu sztylętą w pierś.

Rannego odwieziono natychmiast do tuł. szpitala miejskiego, gdzie po dokonanej operacji lekarskiej zmarł. Bolesław G. został aresztowany, brat jego Aleksander zdołał natomiast zbiec.

W Michalu wynika przed kilkoma dniami między Stanisławem Orłowskim a Józefem Sową, wracającymi z zabawy tanecznej, bójka na noże. O. zadał swemu przeciwnikowi głęboką ranę w pierś. Mimo troskliwej opieki lekarskiej zmarł S. w tuł. szpitalu w strasznych męczarniach. Zabójca został aresztowany.

Popierajcie

Czerwony Krzyż!

Po Katowicach — Łódź

Wielki przemyt jelit z Niemiec.

Łódź, 19 września.

W związku z ujawnieniem wielkiej afery jelitowej na terenie Katowic, straż Graniczna w Łodzi zwróciła uwagę na działalność niektórych firm, prowadzących handel jelitami i po dłuższych obserwacjach ustaliła, że firmy łódzkie były w kontakcie z przemytnikami katowickimi i sprowadzali stamtąd towar, narażając Skarb Państwa na poważne straty.

Jak ustalono, głównymi odbiorcami przemyconych jelit w Łodzi była firma Jelitop, przy ulicy Zgierskiej 18 oraz firma Tabacznik, mieszcząca się przy ul.

Zgierskiej 33.

Przeprowadzone rewizje w składach wspomnianych firm, oraz w innych składach, dały nadspodziewane wyniki, albo wtem znaleziono większą ilość beczek i skrzyń, w których przechowywane były jelita, a które zostały przemycone do kraju.

Towar został zakwestjonowany, zaś przeciwko właścicielom zakwestjonowanych jelit wdrożono postępowanie karne skarbowe.

Należy zaznaczyć, że wskutek nielegalnego przemytu jelit do Polski, skarb Państwa poniósł dość znaczne straty.

FR. HARPER

Dług Hanki Wolskiej

(ODWET)

41

Współczesna powieść obyczajowa — Adaptacja autoryzowana Eug. Baluckiego

— Czemu pani taka smutna? Leży pani od rana, a już wieczór się zbliża. To bardzo niezdrowo. Może pani chora.

— Nie, dziękuję pani, nie mi nie jest.

— Tak... może... ale pani cały dzień o czemś myśli — zauważyła podejrzliwie pani Gardowa.

— Mój Boże — odpowiedziała Hanka z lekkim podrażnieniem — każdy ma swoje kłopoty...

— Ach, te kłopoty — podchwyciła pani Gardowa ze współczuciem watołowej

szczeroci. — Człowiek chodzi cały dzień mówi, śmieje się a w głębi serca coś go toczy. Naprzykład mnie nie wychodzi z głowy rok 1921. Zawsze tak bywa że rok czy miesiąc zaważy na losie człowieka... Co ja mówię?... Jedna godzina nawet minuta może stanowić o wszystkim.

Hanka leżała nawznak, wpatrując się w ciemniejącą koronę drzewa, przez którą przeświecało wieczorne niebo.

— Widzi pani, właśnie zastanawiam

się nad tem, jak naprawić skutki takiej godziny, albo jednej tylko minuty.

— Tego nigdy się nie da naprawić.

— O, nie! Niech pani tak nie mówi! Pani się myli, bardzo się myli! Zawsze można zwrócić, co się wzięło.

Pani Gardowa, artystka filmowa z roku 1921 dawno zapomniana Rena Ter ska, gniewnie pokiwała głową.

— Nadzwyczajnie! Oddać, co się wzięło to!... Lekko powiedzieć, ale zrobić tego nigdy nie można — dokończyła spokojniejszym tonem, zwracając do domu.

Było po ósmej. Zapadł wieczór, tu i ówdzie błysnęły ognie.

Hanka wstała i powlekła się ociężałym krokiem do siebie na górę.

ROZDZIAŁ XXII.

Nastała noc. Przez otwarte okna wpadały do pokoju ciemy, krążące bezszelestnie wokół światła. Hanka Wolska czekała na Lachowicza, spodziewając niewidza

cym wzrokiem na niebo, usiane gwiazdami. Panowała taka przeraźliwa cisza, że nieledwie można było ją słyszeć. Spokój tej godziny był niemożliwy do zniesienia.

W kilka minut później przymknęła okna i zaszyła się w kąt pokoju. Raptem uczuła przemożną potrzebę mówienia, usłyszenia własnego głosu, zmaczenia tej ciszy choćby odgłosem kroków i nie mogła ruszyć się z miejsca. Skuliła się bezwład gorzkiego osamotnienia, czuła się opuszczona, jak zimny, czarny cień, padający od jej ciała i nieruchomo zastęglą na ścianie.

Nagle strzelił jej do głowy dziki pomysł: zatelefonować do doktora Iwanickiego, zaprosić go na filiżankę herbaty, posłyszeć żywe słowo. Tyle myśli leżało ciężkim kamieniem na duszy, a Lachowicz nie zjawiał się. Ale przecież musiał przyjść:

(d. c. n.)

Dodatek sportowy

SEZON BOKSERSKI W PEŁNI

O DRUŻYNOWE MISTRZOSTWO ŚLĄSKA W BOKSIE.

Na ub. poniedziałek i środę wyznaczył Śl. O. Z. B. dwa spotkania z cyklu drużynowych mistrzostw Śląska. O ile pierwsze, Ruch — „27” Orzegów stało na zadawalającym poziomie, to drugie „06” Mysłowice — „Slavia” zakończyło się potrójnym fiaskiem.

„06” bowiem swego czasu uparcie walczyło o dopuszczenie dwóch jego drużyn do mistrzostw, na co jednak Śl. O. Z. B. ze względów zasadniczych zgodzić się mógł.

Obecnie okazało się, że Mysłowiczanie nie dysponują nie tylko dwoma drużynami, ale nie mają nawet jednej kompletnej.

Dwu zawodników odpadło przy wadze, jeden zaś się nie stawił, co wystarczyło Slawii według nowego regulaminu P. Z. B. wygrać zawody w o. 16:0.

Niedobór kasowy tego meczu zbiegł się jeszcze ze śmieszną decyzją urzędujących arbitrów w walce Kulessa — Białas.

Poszczególne walki towarzyskie dały następujące wyniki:

(Slavia na pierwszym miejscu): Kurek podaje się w 3 starciu technicznie lepszymu Hanłowi. Sus wygrywa z Bielskim II przez k. o. w pierwszej rundzie. Engel uzyskał z debiutującym Malinowskim tylko remis. Białasowi zostaje przyznane zwycięstwo nad dużo lepszym Kullessa. Flaszynski było klasę lepszy od Bielskiego III, musiał się jednak zadowolić remisem. Skalec uległ Bielskiemu I. na punkty. Jasiulek zaś był „bezrobotnym” wskutek skreczu Czerwienia. Cebula wykończył Gronostaja w 3 starciu.

Zaginiona

Dnia 13 b. m. robotnik Augustyn Buchczyk z M. Dąbrowki (ul. Dytrycha 5), wysłał do Katowic swą córkę Elfrydę liczącą lat 16, która do dnia dzisiejszego do domu nie powróciła. Zaginiona jest około 165 cm wysoka, szczupłej budowy ciała, włosy c. blond strzyżone, twarz okrągła, mówi po polsku i niemiecku, ubrana w zielony sweter, siwą sukienkę i siwy beret, białe trzewiki. Jako znak szczególny ma ona na lewym oku bielmo.

Kasa w bieliźniarce to zaproszenie złodziei

Jacyś niezbyt złośliwie obłowili się dobrze w mieszkaniu Karola Ślaza w Piaśnikach (Bytomska 35). Weszli tam pod nieobecność właściciela, łomem otworzyli bieliźniarkę, gdzie nic innego nie tknęło, jak schowane 840 zł., które unieśli.

Tak to zawsze bywa z domową kasą o szczędności.

Śmierć

dziecka w beczie

Wczorajszego przedpołudnia w ogrodzie realności przy ul. Katowickiej 14 w Bytkowie wpadło do beczki napelnionej wodą 1-roczy synek robotnika Prudły Wincentego.

Wszelkie zabiegi i pomoc lekarska okazała się bezskuteczna.

Wine wypadku ponoszą rodzice przez niedbały dozór nad dzieckiem i nienakrycie beczki.

Bierze zaliczki

mieszkań nie dostarcza

Emanuel Przybyła z Chorzowa (Ligota Górnicza 59) to nader szczęśliwy pośrednik mieszkaniowy. Poprostu w chęci najłatwiejszego uzyskania gotówki na poczet obecnego lokalu bierze zaliczkę, lecz mieszkania o czywiście nie dostarcza. Ofiarą jego padła ostatnio Kozakowa Jadwiga (Kościszki 25), która naciągnął aż na 100 zł. zaliczki.

Zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo Śląska

Na chorzowskim stadionie W. F. i P. W., odbyły się ub. niedzieli mistrzostwa Śląskiego O. Z. L. A. w trójbójku pań, oraz pięciobójku pań. U pań na 8 zgłoszeń, startowało 6 zawodniczek. 1 miejsce zdobyła Orłowska (Stadion) 110 punktami, przed zawodniczkami Pogoni Białasówna (102), Wasilewska (101) i Bytomska (100 pkt.).

Z lepszych wyników należy wymienić: 100 metrów 13 sek. (Orłowska), oraz oszczep 25,56 (Wasilewska). Reszta wyników bardzo przeciętna.

W 5-ciobójku panów zajął poraż trzeci skolei pierwsze miejsce Sobik ze Stadionu, zdobywając 3112,9 pkt.; 2) Chmiel J. (Pogoń) 2884,28 p.; 3) Kosz (Stadion); 4) Glania (Sokół Krywałd).

Lepsze wyniki w poszczególnych konkurencjach: 200 m i dysk (Sobik), 23,7 i 31,17; 1500 (Glania) 4:36,4. Startowało 12 zawodn. Organizacja dosyć sprawna — zainteresowanie jak zwykle ... nikłe.

RUCH — „27” ORZEGÓW 12:4

Ruch odniósł niespodziewanie wysokie zwycięstwo pomimo tego, że goście uzyskali 4 punkty na wadze. Uderzyć musi fakt, że Hajduk duczenie znacznie poprawili swą formę. Należy to napisać na dobro nowopozyskanego trenera, byłego mistrza Polski w wadze lekkiej Wochnika, oraz i sprężystemu kierownictwu, które spoczywa w rękach kapitana Charkowskiego i p. Musioli.

Przebieg walki był następujący (Ruch na pierwszym planie):

„Jasiński” — zwycięża nieznacznie na punkty Brabąńskiego — Prose wygrywa z Wachowiakiem — Mańcki zwycięża Poloczka — Korzeniec po nieciekawej walce wygrywa z Palusem — Richter ulega Jabłońskiemu w spotkaniu przyjacielskim przez techniczny nokaut — mistrz Śląska Bieniek zwycięża ambitnego Lizurka. W wadze półciężkiej Kurek („27”) wygrywa w o., w ciężkiej zaś Koszmiderowi przyznano punkty walkowerem wskutek niestawienia się zawodnika Orzegowa.

W spotkaniu przyjacielskim Kurek wygrywa przez k. o. z Koszmiderem w 3 starciu.

O wszystkim potrosze

W dalszym ciągu drużynowych mistrzostw pięściarskich Śląska, odbędzie się w Świętochłowicach, sensacyjnie się zapowiadający mecz 1. K. B. — Poliejiny K. S. Katowice, w dniu 21 b. m. o godzinie 20-tej.

Drugi garnitur Ruchu z W. Hajduk wyjeżdża w dniu 6 października b. r. do Grudziądza, gdzie zmierzy się z teamem tego miasta następnego dnia.

Spotkanie odbędzie się na rzecz „Caritasu”.

Rybnik. W pierwszą niedzielę jesiennych rozgrywek piłkarskich podokręgu, uzyskano następujące rezultaty:

KS. Bysławica (kopalnia Emma) — TS. 20 Rybnik 5:2 (2:0). Wskutek przebudowy boiska KS. Bysławica, zawody odbyły się w Biertułtowach.

KS. Silesia (Rybnik Paruszowiec) — KS. Strzelec (Pszów) 3:1 (1:0). Lekka przewaga gospodarzy, których atak wyróżnił się doskonałą dyspozycją strzałową.

WALNE ZEBRANIE KLUBU SZERMIERCZEGO W RYBNIKU.

W Rybniku odbyło się walne zebranie Klubu Szerm. przy Zw. Oficerów Rez. Głównym punktem zebrania był wybór nowego zarządu klubu w osobach: aspirant policja n. Mańka (prezes), dr. Wilczek (wiceprezes), p. Chodoci (kier. techniczny), p. Herman (sekretarz), p. Niemczyk (skarbnik), p. Ostrowska (gospodyn), p. Gościński (gospodarz).

N'edole i zbrodnie

Wczoraj, przedpołudniem pomiędzy godz. 8 a 9 wszedł nieznany sprawca przy pomocy podrobionych kluczy do mieszkania Ludwikowej Jadwigi w Siemianowicach przy ul. Fabrycznej 8 i skradł 2 ubrania męskie, parę brązowych trzewików męskich, teczkę skózaną, brązową jedwabną suknię damską, 30 zł. w bilonie z 10 RM. — łącznej wartości 370 zł. Sprawca kradzieży zbiegł niezauważony przez nikogo.

Również tego dnia popołudniem skradziono z szafy na boisku „Pogoń” w Katowicach na szkodę inż. Schmidtkie szare ubranie męskie na szkodę studenta Kaczmarza Jana srebrny zegarek męski marki „Patria”, a na szkodę Czempsza Zygfryda 2 zegarki 1 kieszonkowy, drugi branzoletkowy.

Gdy Eugenja Staner przechodziła w Chorzowie obok lokalu lodów włoskich na ul. Wolności, nagle miała zimną poczuła jakieś silne uderzenie i gorącą krew, spływającą po całym ciele. Niemile to wrażenie, które z zasady każda niemiastę przyprawia o zemdlenie.

Okazało się, że to tak niezdarnie opuszczająca zasłone sklepową pracownica Małgorzata Dziacko, której z ręki wysunęła się żelazna sztaba upadając celnie na głowę Stanerowej.

Po opatrunku i zatamowaniu krwi Stanerowa udała się o własnych siłach do swych W. Hajduk.

„NOWY CZAS”

CODZIENNE ŚLĄSKIE PISMO ILUSTROWANE

Organ niezależny
poświęcony obronie interesów
świata pracy

Prenumerata miesięczna z doręczaniem do domu
Zł. 2.50

Egzemplarz pojedynczy 10 groszy

CZYTAJ!

ABONUJ!

POPIERAJ!

Sympatia znikła wraz z rowerem a poszkodowany fatygant czeka

Henryk Borzucki (Piaskowa 10) nawiązał w Świętochłowicach rozmowę ze znaną z widzenia jakąś miłą niemiastą, która ogromnie przypadła mu do serca. Już od pierwszej chwili rozmowy nadszakiwał jej wielce, co skończyło się na sprowadzeniu roweru dam-

skiego, by też znajoma mogła sobie urządzić przejażdżkę.

Przejażdżka trwa już kilka dni, a Borzucki stoi w miejscu w nadziei powrotu tak miłej osoby.

Pomysłowy złodziejasek

wykwipował się tanio w „statki”

Monter Herfer Otton z Katowic (ul. Mikołowska 41) doniósł policji, że wczoraj przedpołudniem, około godz. 10-tej przyszedł do jego warsztatu nieznany osobnik, przedstawiający się za magazyniera folwarku w Brynowie i prosił o naprawę wirówki.

Herfer wysłał natychmiast z nieznanyim swego ucznia, któremu polecił również zabrać różne narzędzia ślusarskie jak: świdru, klucze, gwintownice i t. p. potrzebne do naprawy wirówki.

W drodze do Brynowa nieznany osobnik, który jak się okazało, był zwyczajnym oszustem, odebrał od ucznia teczkę z narzędziami i polecił mu wrócić do warsztatu, celem zabrania kluczy francuskich, koniecznych potrzebnych do naprawy maszyny.

Uczeń Dylong Herman nie przeczuwając nic złego, wrócił do warsztatu skąd zabrał klucze poczem udał się na miejsce spotkania z owym magazynierem, którego jednak nie zastał, gdyż w międzyczasie zbiegł.

Jak wesele, to wesele

dobry i zegarek

Onegdajszego wieczoru o godz. 23-tej w czasie uczty weselnej w mieszkaniu Wilhelma Lazara w Chorzowie II. przy ul. Bytomskiej 79, skradziono na szkodę hutnika Bednarka Józefa z Chorzowa, srebrny zegarek męski, jubileuszowy, z napisem na tylnej kopercie „Za 25-lecie służby Zjednoczone Huty Król i Lanza”.

Kradzieży dopuścili się Szubert Jan, Szmach Ernest oraz Trzęsimech Franciszek z Chorzowa, którzy jako znajomi Lazara bez zaproszenia weszli do domu weselnego, tam

wszczęli bójkę z gośćmi weselnymi, a następnie w czasie ogólnego zamieszania skradli Bednarkowi zegarek.

Ubiegłego wieczoru o godz. 23-tej w czasie libacji w restauracji Dzierżonia w Bytkowie skradziono z kieszeni marynarki Karolowi Gibasowi z Bytkowa 1000 fr. franc.

Silnie podejrzeni o dokonanie tej kradzieży są K. Franciszek i T. Albina z Bytkowa, którzy wspólnie z poszkodowanym siedzieli przy jednym stoliku w tej restauracji.

Prawdzie musi stać się zadość!

Trzy dochodzenia w sprawie śmierci ś. p. Janiny Reliszkówny.

Łódź, 20 września.

Petycja kilku tysięcy robotników w sprawie śmierci ś. p. Janiny Reliszkówny odniosła już skutek.

Dochodzenie rozpoczął wydział lecnictwa Ubezpieczalni, który równocześnie otrzymał z Warszawy polecenie przeprowadzenia szczegółowego dochodzenia.

Niezależnie od tego władze zwierzchnie Ubezpieczalni wysyłały w najbliższych dniach do Łodzi specjalną komisję śledczą, która w własnym zakresie badać będzie po

stępowanie Ubezpieczalni i jej urzędników, w związku z tragedją ś. p. Reliszkówny.

Wreszcie z polecenia prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Łodzi wydział śledczy bada wszystkie osoby, które z tą sprawą miały coś wspólnego, lecz dochodzenie prokuratorskie jest jeszcze nie ukończone i szczegóły trzymane są w tajemnicy.

Po zakończeniu dochodzenia, wyniki przesłane będą zainteresowanym władzom oraz zostanie o nich powiadomiona rodzina zmarłej ś. p. Janiny Reliszkówny.

ŻYWY ŁADUNEK NA WOZIE. Gadatliwa teściowa w worku.

Brześć nad Bugiem, 20 9. — (Od wi. kor.) Antonina Wójcik była teściową. Miała lat 54 i zamieszkiwała w Wilkowie.

W dobre jej chęci wierzyli wszyscy, prócz zięcia.

Zięć Wójcikowej, Józef Wójcik, początkowo wszelkich uwag i admonicyj słuchał z wielką uwagą, a potem pewnego dnia zaklął siarczyście, rzucił się na swą wymowną teściową, obezwładnił

włożył do obszernego worka, potem na wóz i zawiózł do pobliskiego lasu. Tam zdjął wrzeszczący wór z wozu, położył pod wyniosłą sosną, odwiązał i zostawił na opiece lasu.

A Wójcikowa wylazła z wora, rozejrzała się dokoła, wzięła go pod pachę i po kilku godzinach błądzenia, dotarła do własnej zagrody.

Po raz pierwszy od wielu, wielu miesięcy w mieszkaniu Wójcików panowała uroczysta cisza, przerywana tylko westchnieniami.

Ale zato następnego dnia, już od wczesnego rana słychać było ożywioną wymianę zdań. Potem nagle wszystko ucichło, a w chwilę potem zaskrzypiał wóz. Na którym leżał duży, poruszający się niecierpliwie wór.

Tym razem Wójcik zawiózł swoją teściową do odległych o kilkanaście wiorst od Wilkowiec dolów, porośniętych bujnie krzakami.

Była bosa. Miał chustki, miała na sobie duży wór. Wezwano posterunkowego, który przetransportował ją do policyj.

Tutaj ogrzano ją i nakarmiono, poczem przystąpiono do indagacji.

Policyja ma ją odesłać do miejsca zamieszkania.

Rząd popiera akcję budowy dróg. Projektowana obniżka taryf kolejowych na materiały przeznaczone do budowy

Ministerstwo komunikacji projektuje daleko idącą obniżkę taryf kolejowych na materiały przeznaczone do budowy dróg. Celem tej akcji jest poparcie budowy i przebudowy dróg bitych. Wskutek jednak obciążenia przewozu kolejowego ładunkowym podatkiem komunalnym, ceny artykułów, przeznaczonych do budowy dróg, kształtowały się w niektórych miejscowościach jeszcze zbyt wysoko, udaremniając w ten sposób celową akcję kolei.

W związku z tem ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem skarbu wystosowało do wojewodów okólnik, w którym poleca, aby gminy miejskie uprawnione do poboru podatku od ładunków kolejowych przeprowadziły zwolnienia od tego podatku kostki kamiennej i materiałów przeznaczonych do budowy dróg.

Zwolnienie to jest tembardziej uzasadnione, że obniżenie taryf przewozowych połączone będzie z wydatną ko-

ryścią zainteresowanych gmin miejskich.

Zakopane pudła z pieprzem przyczyną skrytobójczego morderstwa.

Ze Święcian donoszą, iż władze bezpieczeństwa publicznego wpadły na trop sprawcy morderstwa J. Czepanisa, ze wsi Piotrowo, gm. kiemieliskiej. Czepanis padł ofiarą mordu skrytobójczego. Nieznany sprawca strzelił przez okno,

kładąc trupem znajdującego się w mieszkaniu Czepanisa.

W wyniku energicznego dochodzenia udało się ustalić, iż Czepanis zajmował się przemysłnictwem i przed paru dniami bawił w Litwie z innym przemysłnikiem nazwiskiem Wł. Mejdunas, również zam. we wsi Piotrowo, gm. kiemieliskiej. Przemysłnicy przemycali przez granicę transport pieprzu i innego towaru wartości

około tysiąca złotych.

Towar został ukryty w lesie. Naza jutrz przemysłnicy mieli go zabrać i spieniężyć. Tymczasem w nocy Czepanis odkopał pudła z pieprzem wartości około 700 zł. i na własną rękę spieniężył — tłumacząc spółnikowi, że przemysł został odnaleziony przez kopsistów.

Dowiedziawszy się o tem Mejdunas, iż kolega jego okłamuje

postanowił zemścić się.

W tym celu zakradł się na podwórko domostwa Czepanisa i wystrzelił z dużej beltyki położył trupem b. kolegę.

Po dokonaniu mordu Mejdunas zbiegł na Litwę, lecz został aresztowany

OSCHŁA JUŻ ZIEMIA, OSUSZMY ŁZY...

Czy Twoje środowisko zawodowe już się opodatkowało na rzecz powodzenia?

przez strażników litewskich i wysiedlony na teren polski, gdzie został aresztowany przez organa bezpieczeństwa.

Czy jesteś członkiem L.O.P.P.?

HENRI FALK.

SĄSIADKA.

Baron Pandolphe tego roku czuł się, bar dzo zdenerwowany, wobec czego lekarz za lecił mu kurację uspakajającą. Stąd baron pewnego ranka znalazł się w Sulfure-les-Bains, którego wody i klimat, jak jest do wiedzione niezliczonymi przykładami, uspakajają nerwy i krzepią organizm.

Niektóre zdrojowiska narzekają na brak frekwencji, czego rzec nie można o Sulfure-les-Bains, gdyż najwidoczniej dzisiejsze cza sy ścierają nerwy. Mimo przepełnienia w zdrojowisku baron znalazł jednakże pokój według gustu, ale tylko dlatego, jak zapew nił go uprzejmy dyrektor hotelu, że zamówił go cały tydzień naprzód.

Baron oświadczył miejscowemu lekarzo wi.

— Powiedziano mi, doktorze, że powie trze tej miejscowości doskonale wpływa na sen, a o to chodzi mi przedewszystkiem. Trapi mnie bezsenność w godzinach poran nych, podobno najgorsza ze wszystkich. Dopiero o siódmej zrana wpadam w sen znużenia. O ile nie uda mi się zasnąć w tej porze, czeka mnie dzień piekielny, przy uczu chu pustki i gorąca w głowie, bez siły i apetytu.

— Wyleczę pana z tych przykrych dolegliwości. Proszę tylko zastosować się do mych przepisów, a bezsenność ustąpi stopniowo. Budzić się pan będzie po dobrze przespanej nocy, odpoczęty i świeży, jak różyczka.

Baron Pandolphe rozpiływał się w podzię kowaniach i stosował się do przepisanej ku racji, która okazała się skuteczną. Budził się dopiero o szóstej.

Był tem w najwyższym stopniu uszczę śliwiony, gdy nagle pewnego rana o siódmej, gdy ogarniała go słodka niemoc snu, został zeń gwałtownie wyrwany brzęczeniem dzwonka, którego charakter uświadom

nił sobie odrazu: chodziło o zegar-budzik, umieszczony w sąsiednim pokoju. Naturalnie wstrząśnięty tak nieoczekiwaniem baron nie mógł już zasnąć, a jako człowiek bardzo nerwowo postradał odrazu wszelkie korzyści rozpoczętej tak pomyślnie kuracji. Dnia następnego, obudzony nadługo przed siódmą, wyczekiwał strasznego brzęczenia budzika, które też odezwało się punktualnie o siódmej. Tego było już zawiele! Baron wyskoczył z łóżka i udał się z zażaleniem do biura hotelu.

Uprzejmy dyrektor, sprowadzony odrazu, tłumaczył:

— Postaramy się ułożyć sprawę. Pokój obok pana od dnia wczorajszego zajęła bar dzo uprzejma pani, która z pewnością zgodzi się chętnie na ustępstwa w celu zaspokojenia żądań pana....

— Osoba młoda?

— Nie, proszę pana. Dama bardzo wiekowa, ale bardzo dobra i pobłażliwa... Poruszę tę kwestję w rozmowie z p. Villetthiou, i jestem zgóry przekonany, że nie usłyszysz już pan ogłosu jej budzika.

W porze śniadania baron dowiedział się, że p. Villetthiou, poinformowana o wszystkim, przeprasza sąsiada za przerwanie mu snu.

Wzruszony tem baron zapragnął podziękować jej osobiście. Znajdowała się w restauracji, i maitre d'hotel wskazał ją baronowi. Ubrana w suknię fioletowego koloru, drobna, przygarbiona, o cerze złotej i pomarszczonej, rzadkich, białych włosach i łagodnym spojrzeniu, wywierała wrażenie nieporównanej słodyczy.

Baron przedstawił się i złożył swoje podziękowania. Pani Villetthiou rzekła mu głosem uprzejmym choć słabym:

— Postąpiłam egoistycznie. Powinłam była pomyśleć o tem, że komuś przerwać mogę sen, jakkolwiek budzik mój nie należy do hałaśliwych....

— Niewątpliwie, proszę pani... Ale

wśród ciszy i przy takich nerwach, jak mo je...

— Rozumiem, rozumiem... Skądinąd jed nakże chodzi mi o obudzenie się przed siódmą, gdyż stosuję pewne przepisy przed czekoladą poranną i rogałem, które lubię bardzo, jak przyznać muszę... Znajdę więc inny sposób budzenia się bez budzika...

— Ach proszę pani! Jestem jej — na prawdę — niewymownie wdzięczny...

— To bagatelka... Wzajemne ustępstwa są rzeczą konieczną w życiu...

— „Przemila staruszka!” — myślał baron, wracając do swego stoika. W ciągu dnia, ilekroć ją spotkał, składał jej z poszanowaniem jaknajgłębszy, ukłon który od wzaajemniała z wdziękiem.

Tej nocy baron położył się do łóżka tak uspokojony, że niemal nie zaznał bezsenności... Zaledwie około siódmej zrana coś nakształt połowicznej świadomości i półsnu, który łatwo przejść mógł w sen głęboki. Ze słodkiego odrętwienia wyrwało go pukanie do drzwi. Zaniepokojony, zawołał: „Proszę!” Lecz nie wszedł nikt. Zerwał się z łóżka, otworzył drzwi, i ujrzał portjera nocnego, oddalającego się w korytarzu.

— Hej! tam — zawołał. — Co to znaczy? Pukałeś pan do moich drzwi?

— Nie, proszę pana. Do drzwi obok. Jedna pani poleciła mi obudzić ją dziś i co rano o siódmej...

— Przekłeta stara baba! — sarknął baron — czyżby sobie zadrwiła ze mnie? Zaraz to wyjaśnimy.

Nie potrzebując już pośrednika, postanowił zagadnąć p. Villetthiou, skoro tylko ją zobaczy. Ale ona sama zauważyła go pierwsza w czytelnicy i podeszła do niego z pocztowym uśmiechem:

— Czy jest pan zadowolony Mój budzik już nie niepokoił pana, prawda?

— Dziękuję pani, lecz nie mej mecie nie użyty, że budzono panią w inny sposób... Jeżeli ktoś puka do drzwi pani, jest tak, jakgdyby pukano do moich...

— Mój Boże! Jakże mi przykro! Trzeba mi będzie wynaleźć jeszcze co innego...

— Przykro mi bardzo, że tyle przyczyniam pani kłopotu...

— Ależ proszę pana, spełniam tylko swój obowiązek. Nie należy nigdy dla własnej wygody niepokoić innych.

Baron udał się na spoczynek, ponownie uspokojony. Jednak o siódmej zrana ze słodkich objęć Morfeusza wyrwały go trzy przeciągłe gwizdy, rozlegające się tuż pod jego oknami. Wyskoczył z łóżka, otworzył okno i ujrzał jakiegoś malca, spoglądającego wgórę.

— To ty gwizdałeś? — zapytał go.

— Tak proszę pana. Miałem obudzić jedną panią...

Pani Villetthiou była niemal zrozpaczona, dowiedziawszy się, że baron ponownie został jej ofiarą.

— I pomyśleć — rzekła — że umyślnie zgodziłam tego chłopca, by budził mnie z dworu, pewna, że gwizd zmieszany ze świegotem ptaków, nie zaniepokoi pana.

— Jestem tak nerwowo, prawda? Zatem nie dziwnego...

— Ale jaki mam znaleźć sposób, by być obudzoną w porę? Zgodziłabym się chętnie zmienić pokój, ale jest to w obecnej chwili zupełnie niemożliwe. I nie mogę znowu przenosić się do innego hotelu spowodu pana...

Baron pragnąłby tego, może, lecz nie odważył się wyrazić tego głośno. Pochylił głowę przed wyrokiem losu. Przeczuciwał tortury, jakich zazna przed codziennym budzeniem sąsiadki. Wobec tego postanowił zaoszczędzić sobie chociaż męki oczekiwania rannego hałasu. Powziął nagle postanowienie:

— Pani — rzekł z kurtuazją i autorytetem — niech pani już nie szuka innych kombinacji, błagam o to, ponieważ każda będzie uderką dla mnie, jak zgóry przewiduję. Sam służyć pani będę za budzik, i codziennie, o siódmej, zapukam w ścianę pokoju pani...

Tłum. L. M.

ABONAMENT miesięcznie w administracji wzgl. zamiejscowy zł. 2,50, zagranicą zł. 5,50.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona w tekście zł. 600 pół strony zł. 325 Imm, wiersz 1 łamowy opisowy zł. 250 specjalne zł. 150. reklamy 60 gr. drobne 15 groszy za wyraz. W niedzielę i dni świąteczne 25 proc. drożej